

Srpanj / Kolovoz 2021

Svezak 103, Broj 4

Glasnik Kristovog Kraljevstva

Putovanje u Slobodu

Prednosti Prvih Sinova • Okus Slobode

Gdje je Riješenje? • Sloboda Donosi Odgovornost

Nevidljiva Linija • Proglasi Slobodu Po Svoj Zemlji

Čovjekova Potraga Za Slobodom • Otvaranje Zatvora Tame

Glasnik

Kristovog Kraljevstva

Ovaj časopis svake godine donosi mnoge stranice duhovnog štiva s raznim biblijskim temama. Svaki broj također navodi listu mnogih Biblijskih kongresa i konferencija na kojima ćeš naći Kršćansko zajedništvo. U svakom broju imamo i rubrike Vijesti i Pogledi na svijet (tekući događaji), Danas u Proročanstvu, i informacije o djelovanju Pastoralnog Biblijskog instituta. Pastoralni Biblijski institut objavljuje ovaj časopis dvomjesečno.

Informacije za kontakt

Pastoralni Biblijski Institut
P.O. Box 3274
Bremerton, WA 98310
ThePBI@comcast.net
www.HeraldMag.org

Dopisnici

102 Broad Street
Chesham, Bucks, HP5 3ED
Engleska

Berejski Biblijski Institut
P.O. Box 402
Rosanna, Victoria 3084
Australija

Urednički odbor

Urednički odbor od petorice koji nadgleda ovaj časopis, od kojih najmanje tri odobravaju objavljivanje svakog članka koji se pojavljuje na stranicama ovog časopisa. Premda su odgovorni za svaki objavljeni članak, odbor ne jamči za svaki izraz koji se u njima nalazi. Sadašnji urednici su: Len Griehs, Ernie Kuenzli, James Parkinson, David Rice, i Tom Ruggirello.

Odbor i urednici slažu se da vrijednost ovog časopisa ovisi o tome da li su suradnici bili slobodni izraziti svoje misli, pod uvjetom da su općenito u skladu sa karakterom i svrhom naše povelje za širenje Biblijskih istina. Godišnja preplata na ovaj časopis diljem svijeta je 50 HRK, ili besplatno na pisani zahtjev.

Ovaj časopis i njegova misija

Ovlašten poveljom 1918, Pastoralni Biblijski institut, Inc., bio je osnovan za promicanje Kršćanske spoznaje. Njegov časopis, Glasnik Kristovog Kraljevstva, čvrsto zastupa jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada općenito odbačen — otkupljenje kroz dragocjenu krv (1 Pet. 1:19). „čovjeka Krista Isusa, koji sebe dade kao otkup [odgovarajuća cijena, zamjena] za sve“ (1 Tim. 2:6). Gradeći na ovom sigurnom temelju zlatom, srebrom, i dragim kamenjem Riječi Božje (1 Kor. 3:11-15, 2 Pet. 1:5-11) njegova je daljnja misija „otkrivati svima kako se ostvaruje otajstvo od vjekova sakriveno u Bogu koji je sve stvorio, a sada se po Crkvi objavljuje Poglavarstvima i Vlastima na nebu mnogolika Božja mudrost“ (Efež. 3:5-10).

Oslobođen je utjecaja bilo koje partije, sekte ili ljudskih učenja, dok sve više i više nastoji dovesti svaki svoj iskaz u najveću podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Bibliji. Slobodan je dakle objaviti odvažno sve što je Gospodin izrekao — u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je dana da razumijemo. Njegov stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer znamo s čime je to potvrđeno, naime sa sigurnim Božjim obećanjima. Smatramo ga nečim pouzdanim što se može koristiti u njegovoj službi; stoga naše odluke u odnosu na ono što se može ili ne može pojaviti na njegovim stranicama moraju biti u skladu s našom prosudbom njegove volje, učenjima njegove Riječi, za izgrađivanje njegovog naroda u milosti i spoznaji. Mi ne samo da pozivamo, mi potičemo naše čitatelje da dokažu sve njegove iskaze sa nepogrešivom Riječi, na koju se stalno pozivamo kako bi olakšali takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči

DA JE CRKVA „HRAM“ ŽIVOG BOGA — njegova „građevina“ čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba — od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen“ ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu (1 Kor. 3:16,17, Ef. 2:20-22, 1 Moj. 28:14, Gal. 3:29).

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenja“, „izabranog i dragocjenog“ bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskrsnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija (Otkr. 15:5-8).

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve“ i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet“ u određeno vrijeme (Hebr. 2:9, Ivan 1:9, 1 Tim. 2:5,6).

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest“, biti „sudionikom božanske prirode“, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici (1 Ivan 3:2, Ivan 17:24, Rim. 8:17, 2 Pet. 1:4).

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu (Ef. 4:12, Mat. 24:14, Otkr. 1:6, 20:6).

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim — vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve — dok će svi nepopravljivi biti zauvijek uništeni (Djela 3:19-23, Iza. 35).

U Početku

Sloboda se može definirati na različite načine. Čovjek koji sjedi u zatvoru mogao bi se nadati slobodi da dođe i ode kako želi. Onaj pod autoritarnom vlašću možda želi slobodu da kaže svoje

mišljenje. Pojedinaac koji živi s griznjom savjesti može priznati da je u krivu i ublažiti represivni osjećaj krivnje.

Prema Božjem planu, čovječanstvo je na putu u slobodu od svake represivne sile koja ga zatvara. Bog je od početka znao da slobodna volja mora biti vođena pobožnim načelima. Tek tada se može postići istinska sloboda.

Prednosti Prvih Sinova razmatraju stvaralačku ulogu Logosa. Slobodno raditi s Bogom je bilo zadovoljstvo. Anđeli su također imali jedinstvene prednosti. Zatim, stvaranjem čovjeka, svemir je vidio prvi čin neposlušnosti. Padom Lucifera i drugih anđela, ostvarivanje slobode došlo je do zloslutnog zaokreta.

Okus Slobode raspravlja o nekim Biblijskim primjerima slobode. Noa je bio oslobođen od iskvarenog društva kroz potop. Zapetljanog u Sodomi Lota su izbavili anđeli. Oslobođanje Izraela iz Egipta otkrilo je da su oni imali puno toga za naučiti o značenju slobode.

Gdje je Lijek, iz 4 Sveska, navodi izjavu senatora Johna Ingallsa o tome zašto se čovjekovi problemi ne mogu riješiti. Zaključuje: "Ljudska priroda ostaje nepromijenjena". Br. Russell tada daje jedinu nadu za bolji svijet: Božje kraljevstvo.

Sloboda donosi Odgovornost gleda na pravo značenje slobode. Pomirenje nas oslobađa od osude, ali u

Putovanje u Slobodu
Srpanj / Kolovoz 2021
Svezak 103, Broj 4

- 4** Prednosti Prvih Sinova
- 8** Okus Slobode
- 12** Gdje je Riješenje?
- 15** Sloboda Donosi Odgovornost
- 19** Nevidljiva Linija
- 20** Proglasi Slobodu Po Svoj Zemlji
- 24** Čovjekova Potraga Za Slobodom
- 28** Otvaranje Zatvora Tame

ovom životu mi nismo slobodni od grešnih sklonosti. Međutim posvećenje je putovanje da nas se oslobodi od njih. Raspravlja se o raznim grešnim navikama s Biblijskim opomenama za njihovo rješavanje.

Nevidljiva Linija, iz Reprinta 336, nudi analogiju o pravilnoj uporabi slobode. Pobožna načela djeluju kao nevidljiva linija koja nam pomaže hodati ponekad pod-muklim putem.

Proglasite Slobodu pregled je Šabata i Jubilarnih zakona koji ilustriraju slobode koje dolaze ljudima kroz Božje nadolazeće Kraljevstvo. Prava čovjeka i ublažavanje rada započinju proces. Kada se prokletstvo skine, čak će doći i sloboda od smrti.

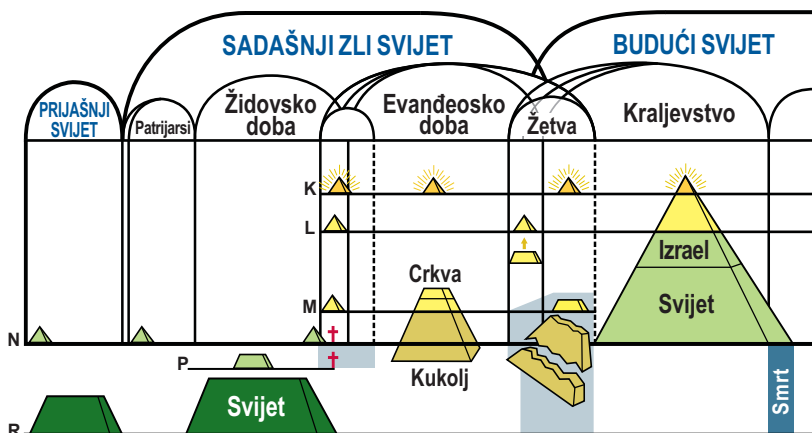
Čovjekova Potraga za Slobodom opisuje četiri povijesne osobe koje su se borile za legitimna prava i slobode čovjeka.

Otvaranje Zatvora Tame daje dirljive izvadke iz eseja o Helen Keller. Iako slijepa i gluha, njezin optimizam obilovao je kada su njezin um i duh bili dirnuti nadom koju imamo u Bogu.

Neka vas ovo izdanje Glasnika ohrabri u vašem osobnom putovanju u slobodu, "iz slave u slavu" (2 Korinćanima 3:18).

SLIKOVNI PRIKAZ VJEKOVA

Od izgubljenog do ponovno uspostavljenog Raja

Prednosti Prvih Sinova

„Jer je stvorenje podređeno ispraznosti, ne svojevoljno, nego radi onoga koji ga je podredio, u nadi da će se i samo stvorenje osloboditi od ropstva raspadljivosti na slavnu slobodu djece Božje” (Rimljanima 8:20,21)..

Kako se čovječanstvo sve više upoznaje s fizičkim zakonima koji upravljaju svemirom, svaka osoba uči ovisiti o preciznosti svakog zakona. Bez savršene ravnoteže fizikalnih zakona, znanstveni napredak bi bio nemoguć. Promatranje neba i svemirska putovanja bili bi nepredvidivi. Međutim, red i ljepota su jasno uočeni u stvaranju i kad god je provedeno znanstveno ispitivanje.

Ta harmonija nije rezultat slučajnih zakona koji su se jednostavno posložili na svoje mjesto. Oni su inteligentno dizajnirani i uspostavljeni od strane Jehove, genija iza svega što promatramo. Čak kada se stvaranje istražuje na staničnoj razini i proučava složene događaje koji održavaju život, iskreno srce može se samo diviti vještini Velikog dizajnera.

Psalmist je to najbolje rekao. “Nebesa objavljuju slavu Božju, i svod *nebeski* obznanjuje djelo ruku njegovih. Dan danu iznosi besjedu, i noć noći obznanjuje spoznanju. Nema govora ni jezika gdje se glas njihov nije čuo. Mjera se njihova raširila po svoj zemlji, a riječi njihove do kraja svijeta. U njima je razapeo šator suncu” (Psalam 19:1-4).

Briljantnost prikazana u stvaranju otkriva više od vrhunske inteligencije. Psalmist je rekao da nebesa izjavljuju nešto o Jehovinoj slavi. Riječ “slava” često se ne koristi za opisati pojedinca, ali postaje nužna kada se razmišlja o Jehovi. Inženjer može cijiniti strukturni dizajn zvijezde ili planeta ili čak cvijeta. Umjetnik može biti inspiriran ljepotom izlaska ili zalaska sunca. Pisac može cijiniti scenu koja izražava osjećaj bez upotrebe riječi. Na primjer, robusna planina prekrivena snijegom može tiho izgovoriti riječ “raskoš” ili “veličanstveno.” To je koncept koji je David izrazio kada je napisao: “Nema govora ni jezika gdje se njihov glas ne čuje.” Slava Jehovina prenosi se na toliko mnogo prirodnih načina. Ali budući je tiho izgovoreno, moramo biti posebno prilagođeni da to čujemo. Dok razmišljamo o stvaranju života, riječ slava poprima još dublje značenje.

Logos

Osvrćući se na vrijeme stvaranja, sin Božji dolazi u fokus. Njegov život je počeo kao prvo Božje stvaranje. Apostol Pavao ga je opisao kao “slika nevidljivog Boga,

prvorođenac svakoga stvorenja, jer je po njemu sve stvoreno, što je u nebu i što je na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo prijestolja, bilo gospodstva, bilo poglavarstva, bilo vlasti; sve je stvoreno po njemu i za njega. I on je prije svega, i sve je po njemu u skladu” (Kološanima 1:15-17).

Naše znanje o Isusu prvenstveno je kroz proučavanje njegovog ljudskog iskustva. Njegovo predljudsko iskustvo je mnogo teže za shvatiti. Stvoren je na sliku Božju i korišten je za izvođenje svih ostalih djela stvaranja. Naši ograničeni umovi mogu samo pretpostaviti što je to moglo zahtijevati. Proces je počeo sa konceptima dizajna iz uma Božjeg. Čak je i najsitniji detalj bio važan. Ne možemo znati da li je Logos sam po sebi imao znanja i vještine potrebne za obavljanje njegovog djela ili ih je naučio tijekom vremena.

Ono što znamo je da je bio kvalificiran za svoju monumentalnu ulogu u stvaranju. Logos je opisan kao “vješt radnik” kod Boga (Izreke 8:30 SHP). Koja je čast i prednost to bilo. Veze između Oca i Sina, dizajnera i radnika, bile su ojačane kada su iz ničega stvorili život i ljepotu. Riječi su jednostavno neadekvatne za opisati slavu njihovih bića i što su podijelili sa svim živim. To je bila sloboda dana Logosu kao prvom Božjem sinu. Bio je Jehovino svakodnevno oduševljenje i Sin koji se također radovala svom Ocu (Izreke 8:30).

Kod stvaranja zemlje, “bijah s njim” (Izreke 8:30).

Andeli

Biti sin Božji nije bilo ograničeno samo na Logosa. Andeli se također nazivaju sinovima Božjim (Job 1:6). Sin je onaj koji prima život, dok je Otac davatelj života. Ovaj odnos nosi sa sobom mnoge prednosti. Bog koristi te duhovne sinove na različite načine. U Psalmu 91:11 dano im je da bdiju nad Božjim narodom. U drugim prilikama korišteni su za prenošenje Božje poruke pojedincima (na primjer, vidi Postanak 18 i Daniel 9:20-23). Andeli su također bili privilegirani navijestiti Isusovo rođenje pastirima na polju (Luka 2:9-14).

U viziji danoj proroku Ezekijelu vide se andeli, opisani kao “živa bića” kako nose kristalnu platformu na kojoj sjedi Bog. Oni jure amo i tamo kako ih duh Božji pokreće. Ova vizualna ilustracija opisuje kako Bog koristi anđele da izvrši Svoju volju (Ezekijel 1:4-28). Ovi sinovi su potrebni i vrlo korisni Bogu.

Ali ovo nije jednostrana veza. Biti sinovi Božji donosi im mnoge blagoslove također. Postoji posebna radost koja prati njihov rad. Job 38:6, 7 otkriva da su kod stvaranja zemlje “jutarnje zvijezde pjevale zajedno, a svi sinovi Božji uzvikivali su od radosti.” Prilikom promatranja, a možda i pomaganja u stvaranju, osjetili su veliku radost.

Znajući da će novi život jednog dana naseliti ovu prekrasnu planetu donijelo im je takvo uzbuđenje da su pjevali zajedno. Logos, kao arhandeo Božji, podijelio je ovu veselost kao što je izraženo u Izrekama 8:31. Tamo je opisan da se “raduje u nastanjenom dijelu njegove zemlje,” i da njegov “užitak bijahu sinovi ljudski.” Život i ljepota donijeli su im takvu radost. Upravo kao što nebesa objavljuju Božju slavu, formiranje života na zemlji bila je daljnja objava njegove veličanstvenosti.

Fizički elementi stvaranja svakako su čudo. Ali život je krajnji dar. Promatranje novog života privilegija je svakog roditelja, a malo je toga za usporediti s radošću koju to donosi. Andeli su se radovali stvaranju čovječanstva, novog oblika ljepote i milosti. Isus je dao uvid u njihovu ljubav prema ljudima kada je rekao: “biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog grešnika koji se pokaje” (Luka 15:10). Dakle, anđeoski sinovi Božji imaju prednost pomagati u njihovim dodijeljenim zadaćama, dijeliti Poruke Božje i radovati se kada grešnik dođe s pokajničkim srcem. Njihova odanost Bogu mora biti neizreciva radost.

Adam

“Jer si ga učinio tek malo manjim od anđela, te ga ovjenčao slavom i čašću” (Psalam 8:5). Stvaranje Adama je započelo novo obilježje Božjeg plana. Biti malo niži nego što su andeli sugerira manji kapacitet, a možda čak i manju inteligenciju. Čovjekovo iskustvo bi bilo drugačije

Stvaranje Adama

od anđela, koji mogu vidjeti lice Oca (Matej 18:10). Adam je bio ograničen na razgovor s Bogom (Postanak 3:8). Postojalo je prirodno razgraničenje između Boga, koji je duhovno biće, i čovjeka, koji je “zemljani.” Sveto Pismo otkriva da nitko ne može vidjeti Božje lice i živjeti (Izlazak 33:20). Ali čovjek je još uvijek bio privilegirani u interakciji s Bogom i dobio je puno slobode u svojoj novoj domeni. Stavljene su mu u rajski vrt gdje su bile osigurane sve njegove potrebe (Postanak 2:8-16).

Kao i sav drugi stvoreni život, Adam je mogao činiti sve što mu je bilo ugodno u njegovom prekrasnom domu. Brinuo se o vrtu i davao imena svim životinjama. Vrt je bio pod njegovom vlašću. Ali netko može reći da je sloboda imala negativnu stranu. Sa slobodom je došla sposobnost donošenja pogrešnih odluka. To je možda bio novi koncept za anđele, koji su do ovog trenutka uvijek vršili Božju volju.

Padom Lucifera, i iskušenjem koje je stavio pred Adama i Evu, izgledalo je da sloboda ima negativne posljedice. Bogom dano pravo izbora dozvolilo je grijehu da uđe u duhovno i ljudsko područje. Bog je mogao stvoriti bića kao robote, programirane slijediti upute bez slobode odabrati svoj put. To bi svakako uspostavilo sigurno i skladno okruženje. Međutim, takav život ne bi bio na najvišoj moralnoj razini, niti bi mogao pružiti najveću sreću i osjećaj ispunjenja. Biti programiran da uvijek čini dobro pojedinac nikad ne bi razumio osjećaj radosti koji dolazi sa slobodom izbora i njenim mudrim korištenjem. Stvorenje nikada ne bi moglo postići razinu savršenstva što je bila želja Božjeg srca.

Izgubljene Prednosti

Posljedice grijeha započele su ambicijom Lucifera da se uzdigne iznad zvijezda Božjih (Izaija 14:12-14). Na-

kon njegove želje i naknadne akcije da bude uzvišen uslijedio je pad čovječanstva, koje je trebalo formirati njegovu novu vlast. Prorok Izaija opisuje grijeh čovjeka kao pobunu protiv Jehove, rekavši, "Ali on [Isus] bijaše ranjen za naše prijestupe [Strongov H6588, pobuna ili revolt]" (Izaija 53:5). Kada je čovjek slijedio Luciferov ustanak, njegov odnos s Bogom bio je prekinut. Kada je Sotona manipulirao svojom novom domenom, ponekad se pitamo je li shvatio što je izgubio. Nekad je bio "jutarnja zvijezda" koja je pjevala s Logosom i drugim anđelima. Jednom je imao udjela u ljepoti Božjeg doma, nesumnjivo mjesta mira i radosti, ispunjenog ljepotom i ljubavlju. Nema dokaza da je ikada požalio zbog svojih postupaka, pa čak ni posljedica. Ali izgubio je mnogo, i na kraju, izgubit će i sam život. (Otkrivenje 20:10).

Čovječanstvo je također platilo visoku cijenu za Adamovu neposlušnost. Gubitak zajedništva s Bogom je ostavilo čovjeka bez moralnog utjecaja koji je mogao voditi njegov život. Odjednom, ograničenja poslušnosti nije bilo, a rasa se brzo spuštala daleko od pravednosti svojstvene Jehovi i pripadajućih joj blagoslova.

Nova faza Božjeg plana poprimala je svoj oblik. Stvaranje života bilo je ogromno djelo. Ali čin stvaranja nije mogao ispuniti potencijal onoga što bi život u izobilju mogao biti (Ivan 10:10, 2 Korinćanima 8:7). Bila je Božja želja da sav inteligentni život odabere poslušnost, ne iz straha od kazne, već zato što je poslušnost bila put ka istinskoj sreći, miru, i blagostanju.

Pali Anđeli

Sloboda izbora bila je dana svakom anđeoskom i ljudskom stvorenju. Kao Lucifer prije njih, anđeli su mogli nastaviti slušati ili biti buntovnici. Većina je izabrala poslušnost, ali neki nisu. Otkriva se malo informacija o istinskim željama onih koji su napustili nebeske dvore. Biblijsko svjedočanstvo jednostavno kaže: "sinovi Božji opazili su kako su kćeri ljudske lijepa, pa su ih uzimali sebi za žene od svih koje su izabrali" (Postanak 6:2). Juda 6 razrađuje ovu odluku, rekavši: "anđele, koji nisu očuvali svoje prvobitno stanje, nego su ostavili svoje boravište, sačuvao je pod tamom u vječnim okovima za sud velikoga Dana."

Za one koji su odlučili napustiti svoj nebeski dom posljedice su bile teške. Apostol Petar objašnjava: "Jer ako Bog nije poštedio anđele koji su sagriješili, nego ih je oborio u pakao [Strongov G5020, Tartar] i predao u okove tame da budu čuvani za sud" (2. Petrova 2:4).

Teško je u potpunosti shvatiti njihovo sadašnje stanje. Biti oboren opisuje sramotan gubitak Božje naklonosti i njihovo izbacivanje s neba. Biti vezan lancima tame sugerira uklanjanje njihove sposobnosti da se materijaliziraju u ljudski oblik. Kakva dramatična promjena je to morala

biti. Pristup Bogu, koji prebiva u nepristupačnim svjetlom (1 Timoteju 6:16) sada im nije bio dostupan jer su osuđeni su na život u tami.

Isus je rekao: "Oko je svjetiljka tijelu. Stoga, kad je oko tvoje bistro, i cijelo je tijelo tvoje svjetlo. Ali, kad je oko tvoje zlo, i tijelo je tvoje puno tame" (Luka 11:34). Isus je mislio da kad je netko usmjeren prema jednom cilju a to je činiti dobro njegov život je blagoslovljen. Ali kada su želje srca zle, rezultati su destruktivni. Pali anđeli dopustili su sebičnim željama da uđu u njihova srca i nisu održali viziju usmjerenosti prema jednom cilju da čine dobro. Kao rezultat toga, pretrpjeli su posljedice zlorabe slobode.

Moć Prave Slobode

U Jehovinim prvobitnim zamislima, slobodna volja je bila važna priprema. Ali sama slobodna volja je bila nedovoljna. Sva živa bića, i anđeoska i ljudska, moraju naučiti koristiti slobodnu volju, blagosloviti druge i činiti ono što je ispravno i dobro. Na taj način, oni postaju istinske kopije ili sinovi Božji koji ograničavaju svoju slobodnu volju da bude blagoslov svem Njegovom stvorenju. Oni koji su voljni mudro iskoristiti svoju slobodu, milošću Božjom, postići će najuzvišeniji životni standard. To će doista biti pobožno življenje. Do sada je to bio težak put, ali na kraju, jedan vrijedan truda.

Čak je i Isus morao iskusiti kušnju poslušnosti. Pokoriti se Bogu u savršenom okruženju nebesa nesumnjivo mu nije bilo teško. Apostol otkriva da se je on "naučio se poslušnosti iz onoga što je pretrpio" (Hebr. 5:8). To ne može značiti da prethodno nije znao kako poslušati. Pavao jednostavno kaže da kada poslušnost ostane odlučna, čak i kada je izazvana iskušenjem, ona postaje

Prijevara u Edenu

jača i otpornija. Njegova poslušnost, pod najtežim testovima, pomogla mu je da postane milosrdan svećenik koji razumije izazove poslušnosti. Isus je pokazao vrstu poslušnosti koju će se zahtijevati od svih inteligentnih bića prije nego što im se odobri vječni život. Zato je Crkva testirana i postoji onih malo vremena na kraju Milenija za svijet — uspostaviti istu vrstu poslušnosti koju je Isus pokazao i koju Bog zahtijeva od svog stvorenja.

Pavao nastavlja u sljedećem retku, govoreći da je Isus bio “učinjen savršenim.” Poslušnošću Božjim načelima dok je trpio kušnje, on je postao, ne savršeniji, nego više kao Bog. Kroz svoje ljudsko iskustvo on u potpunosti razumije poteškoće da se ostane vjeran Bogu u svim situacijama. Postao je savršen uzor za sva inteligentna bića. Da, živi su obdareni slobodom, ali sada moraju naučiti koristiti ju mudro, ostajući zauvijek u skladu s mjerilima koja Bog postavlja za sebe.

Za razliku od Sotone, pali anđeli će imati prilika za pokajanje (vidi 1. Korinćanima 6:3). Za one koji to učine, posljedice neposlušnosti postat će trajna uspomena. Kakva blagoslovljena nada je dostupna tim duhovnim bićima, nada da će biti vraćeni u Božju naklonost i opet služiti Njegovoj pravednoj stvari.

Isus je rastao kroz iskustvo

Kada anđeli i čovječanstvo budu ispravno koristili slobodu, Božji plan, kakav poznajemo, će ostvariti Njegove zamisli za život. Oslobođenje od grijeha konačno će vidjeti sve žive kako uživaju blagoslove pobožne slobode. Tada će stvorenje ispuniti Božje želje za njih.

Okus Slobode

„Kao slobodni, i to ne kao oni kojima je njihova sloboda pokrivalo zlobe, nego kao sluge Božje” (1. Petrova 2:16).

Pad čovjeka odveo je ljudsku obitelj u vrstu ropstva. Apostol Pavao ga je nazvao “robovanjem raspadljivosti” (Rimljanima 8:21). Opisao je učinak ovog stanja rekavši: “cijelokup-

no stvorenje uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada.” Strongova konkordancija sugerira da se riječ “porođajna bol” (G4944) odnosi na bol porođaja. To može podsjećati na prokletstvo stavljeno na majku Evu (Postanak 3:16). Apostol koristi ovu analogiju kako bi opisao učinke grijeha na cijelu rasu. Kralj Jakov prijevod kaže: “Uvelike ću umnožiti tvoju muku.” Umnožena muka prikladan je opis stanja čovječanstva od pada. Tuga je duševna patnja i stres uzrokovani gubitkom ili razočaranjem.

Neko vrijeme nakon protjerivanja iz Edenskog Vrta, Adam i Eva doživjeli su najprodorniju muku koju roditelj može znati kada je njihov prvorođeni sin ubio svog mlađeg brata. Taj je čin nastao iz Kajinovog bijesa i ljubomornog srca (Postanak 4:1-8). Ljubomora i gnjev su postali motivacija mnogih zlih postupaka. Ove neobuzdane emocije stvorile su sukobe i ratove u generacijama koje su dolazile. Ropstvo grijehu postajalo je ukorijenjeno u srcu čovjeka. Sada, kroz nasljeđe, svaki pojedinac ima prirodu sklonu grijehu. Isus je pojasnio definiciju grijeha kada je izjavio da Bog smatra čak i grešnu misao usporedivu s grešnim činom (Matej 5:28). Ovaj visoki standard pronalazi sve žalosno ispod savršenstva. Grešne misli i djela umnožili su tugu čovjeka.

Noina Privremena Sloboda

Rasa, pod utjecajem palih anđela, postala je toliko iskvarena grijehom da je Jehova poslao potop da uništi gotovo cijelo čovječanstvo. Samo osam duša Noine obitelji je bilo spašeno. Zavedeni anđeli bili su zadržani u lancima tame i njihov utjecaj ozbiljno ograničen. Vjerojatno je bio potreban velik napor za Noinu obitelj da ostane odvojena od zlih utjecaja koji su ih okruživali prije potopa. Uklanjanje grešne rase mora da je podiglo njihov teret u velikoj mjeri. Oni bi bili slobodni štovati Boga bez ismijavanja ili protivljenja i mogli su se kretati bez straha. Neposredna napast da slijede grešne primjere isprana je s vodama koje su sve progutale. Kad su se poplavne vode povukle, Noin prvi čin bio je izgraditi oltar i predstaviti

spaljene prinose Jehovi (Postanak 8:20). To je bio primjeren izraz zahvalnog srca koje je vrednovalo dragocjeno spasenje i blagoslove koji su pruženi od Boga. Ali vrijeme nakon čišćenja zemlje je bila kratkotrajno olakšanje.

Iako je Noa možda tugovao zbog ogromnog gubitka života, shvatio je zašto je potop bio nužan. Čovječanstvo je odlučilo uobičajeno prakticirati grijeh. Njihova slobodna volja je bila zloupotrijebljena u tolikoj mjeri, da bi ih, ako bi im se dopustilo da tako nastave, bilo teže povratiti ih u uskrsnuću. Poslušnost Noe i njegove obitelji dovelo je do njihova spasenja kad su mudro koristili svoju slobodnu volju da vrše Božju volju. Rezultat je bio bijeg od smrti.

Jehovina nastavljena podrška Noinim pravednim izborima bila je očita kada se nikad viđena duga protegnula svim nebom. Ovaj prekrasan prikaz moguć je samo kada sunce sija, a atmosfera je ispunjena kapljicama vode. Kada sunčeva svjetlost udari u kišne kapi njenih sedam sastavnih boja su odvojene, stvarajući luk boja koji oduzima dah. To je bio znamen Božjeg saveza da nikada više neće uništiti civilizaciju potopom (Postanak 9:12,13).

Duga je bila slika koja se ponavljala u viziji danoj Ezekielu, gdje je Bog viđen okružen dugom (Ezekiel 1:28). To prenosi načelo da Jehova okružuje sam sebe sa širokim rasponom obećanja, prikazanih mnogim lijepim bojama.

U Otkrivenju 4, duga se ponovno pojavljuje oko prijestolja Božjeg. Ali tamo je opisana kao smaragdno zelena duga. Isticanje ove jedne boje je smisljeno. Zelena

Duga, znamen Božjeg saveza

je boja života. U sceni prijestolja u Otkrivenju (poglavlja 4. i 5.) janje je stajalo “kao da bijaše zaklano.” Janje predstavlja uskrslog Gospodina Isusa. Iako je sada besmrtno duhovno biće, on je prikazan kao zaklano janje, jer je njegova smrt kao otkupnina za Adama ključ pružanja života cijelom čovječanstvu. Tijekom Evandeoskog Doba primjenjivao je svoje zasluge u korist Crkve. Time se osigurava njihovo opravdanje za život (Rimljanima 5:9). Smaragdna duga, okružujući prijestolje Božje, ističe činjenicu da je On Bog koji daje život. On nudi vječni život čovječanstvu kroz krv janjeta. Ovo je jedno od obećanja koja obuhvaćaju njegovu dugu obećanja.

Apostol Petar otkriva da je Noino spašavanje slika većeg spasenja. “Njen prototip, krštenje, ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego odgovor dobre savjesti prema Bogu, i nas sada spašava po uskrsnuću Isusa Krista” (1. Petrova 3:21). Vode potopa predstavljaju Kršćansko krštenje.

Krštenje je simbol posvećenja, odustajanja od svoje volje da se vrši Božja volja. Noa je to učinio i bio spašen od uništenja. Nije njegova sloboda bila ta koja je vodila do spasenja. To je bila njegova predanost da koristi svoju slobodu kroz poslušnost Bogu i da živi pravedno. Petar izvlači sličnu lekciju za vjernika. Posvećenje volji Božjoj donosi spasenje kroz primijenjenu zaslugu Isusovu. Iako pravni aspekt može biti učinjen jedino otkupljujućom Kristovom zaslugom, volju vjerovati i posvetiti svoj život Bogu dio je rada spasenja.

Lotova Sloboda Iz Sodome

Abram je bio pozvan da napusti svoju obitelj i dom u Uru Kaldejskom. Ipak, odlučio je povesti svog nećaka Lotu sa sobom u zemlju obećanja. To je vjerojatno zato što je Lotov otac

nedavno umro, a Abram je osjećao odgovornost brinuti se za svog nećaka (Postanak 11:28). Ali prisutnost Lotu stvorila je mnoge izazove za Abrama. Tijekom jake gladi, Abram je otputovao u Egipat vodeći svoje kućanstvo sa sobom. Dok je bio tamo, Lot je promatrao prosperitet Egipćana. To ga je toliko impresioniralo da je kasnije, nakon odvajanja od Abrama, usporedio bogatstvo Sodome i Gomore s prosperitetom kojem je svjedočio u Egiptu.

(Postanak 13:10). Lot je procijenio prednosti života po standardima svjetovnog blagostanja.

Abram je, međutim, imao mnogo jasnije razumijevanje istinskog prosperiteta. Prilikom razdvajanja njihove obitelji, Abram je Lotu dao prvi izbor gdje prebivati. Možda je shvatio da Lot ne bi odabrao suhe sušne zemlje Kanaan. Ovo bi bilo inferioran izbor u očima njegovog nećaka. Ali Kanaan je pružao mir i samoću koja je nedostajala u gradovima Jordanske ravnice. Na mirnim

Abrahamovo spašavanje Lotu

obroncima Hebrona, Abram je mogao komunicirati s Bogom i zaštititi svoju obitelj od oslabljujućih utjecaja gradskog života. Mudro je izabrao dok Lot nije.

Lot će doživjeti teške posljedice zbog lošeg izbora koji je napravio. Pretrpjet će zatočeništvo četiri sjeverna kralja koji su napali zemlju, zauzeli stanovnike grada i odnijeli sva njihova dobra (Postanak 14). To je zahtijevalo od Abrama da okupi svoje ljude i slijediti vojsku koja bježi. Uslijedila je nasilna bitka te noći, i Abramova skupina “pogubila” je osvajače, oslobodila zarobljenike i ponovno preuzela plijen. Unatoč tim traumatičnim iskustvima, Lot se vratio u Sodomu i živio unutar grada.

Ovaj niz događaja trebao je biti naznaka Lotu da je njegov izvorni izbor za dom bio bezuman, ali on se ipak vratio u Sodomu. S vremenom je Gospodin vidio žalosne grijeha Sodome i utvrdio da bi trebala biti uništena. Kad su se dva anđela približavala gradu, Lot ih je sreo na ulazu i pozvao ih u njegov dom. Kada su stanovnici Sodome vidjeli anđele, htjeli su počinuti nemoralna djela s njima, ali su ih anđeli pogodili sljepoćom.

Može biti teško za razumjeti zašto, kada mu je rečeno o nadolazećem uništenju, da se je Lot “zadržao,” i na kraju ga je trebalo rukom izvesti, zajedno sa suprugom i kćerima (Postanak 19:16). Bilo je jasno da su njihova srca još uvijek u Sodomu. Kćeri su se udale (ili bile zaručene) muškarcima Sodome koji su se rugali Lotu kad ih je pokušao izvesti van. Lotova obitelj imala je bliske veze koje su ih vezale za grad koji će uskoro biti uništen.

Ali zašto su inače bili tako vezani za Sodomu? Je li to bio luksuz i udobnost grada koji je zasjenio jednostavan pastirski život kojeg je on jednom poznavao? Je li zabava nesumnjivo pratila gradski život? Što god da je bilo, nji-

hove želje su bile pogrešne. Poznati izvještaj Lotove žene koja se pretvara u stup soli dok je gledala natrag u grad (Postanak 19:26) Isus koristi kao upozoravajući primjer.

Ukazujući na svoje Drugo Došašće, Isus je opisao kako stanovnici Sodome i Gomore nisu bili svjesni svog skorašnjeg uništenja. Usporedio ih je da pokaže kako će svijet biti nepripremljen za događaje njegova povratka (Luka 17:28-33). Zatim, je on onda jednostavno rekao: “Sjetite se Lotove žene” (redak 32).

Ovo je ključna lekcija kako mi živimo tijekom vremena nazočnosti našeg Gospodina. Isus je nastavio, “tko god želi zadobiti svoj život, izgubiti će ga: ali tko god izgubi život, sačuvati će ga” (redak 33). Živimo u vremenu velikog svjetskog blagostanja. Stvari koje su mamile Lotovu obitelj i nas također mogu iskušati. Isus nas savjetuje da mudro odaberemo svoj način života. Okruženje koje odaberemo utječe na naš duhovni rast i razvoj. Slijediti vodstvo našeg Gospodina pomoći će nam da se razvijemo na način koji će izdržati.

Isusove riječi mogu se činiti neobičnima nevjerniku kada je rekao: “Tko god izgubi svoj život sačuvati će ga.” Ali izgubiti ili žrtvovati naš zemaljski život znači odabrati živjeti duhovno usmjeren život koji bi Bog želio da živimo. To je jedini put do vječnog života. Svi ostali izbori su uzaludni i ne nude vječnost. To je predanje koje se mora stalno održavati.

Nakon što je napustio Sodomu, Lot je prebivao u pećini. sa svoje dvije kćeri, koje su zatim uzrokovale da počini incest. Stoga nije jasno da li su njegove kćeri ikada bile potpuno očišćene od duha Sodome, iako je sam Lot opisan kao “pravedan čovjek” (2. Petrova 2:8). Petar kaže da je njegovo pravedno srce bilo “uznemireno” po onome što je vidio i čuo u Sodomi. Ipak, on je ostao tamo. Brat Russell sugerira da Lot može predstavljati Veliko Mnoštvo. “Dok su Abraham i njegovo strpljivo čekanje predstavljali vjerne, pobjednike, tako se čini da Lot predstavlja klasu na kraju sadašnjeg doba, koji ne hodaju dovoljno po vjeri i koji ne traže poglavite kraljevstvo i njegovu pravednost; ngo koji su, radi zemaljske prednosti, prilično spremni riskirati svoje duhovne interese i uzvišene interese svoje djece, odabirom zajedništva sa svijetom” (Reprint 2857). Ova snažna lekcija prenosi misao da je život po dvama standardima nemoguć. “Ne možete služiti Bogu i mamonu” (Matej 6:24). To će samo dovesti do razočaranja.

Oslobođenje Izraela iz Ropstva

Nakon mnogo godina ropstva, Jakovljeva obitelj je trebala biti slobodna od ropstva u Egiptu. Bio je to težak život, opisan kao “okrutno služenje” (Izlazak 1:13). Riječ “okrutno” opisuje veliku okrutnost. Primjer toga je kada je kralj Egipta, u strahu od ustanka, naredio da sve

Lot bježi iz Sodome

muške bebe budu bačene u Rijeku Nil.

Iako su Hebrejske primalje bile u stanju izbjeći ovu tragediju, bilo je jasno da Izraelci nikada ne bi mogli biti slobodni dok su u Egiptu. Jehova je konačno čuo njihove vapaje, i zatim je učinio pripreme za njihovo oslobađanje. Nakon devet razarajućih pošasti, Izraelci su bili na rubu slobode. Još jedna pošast, smrt Egipatskih prvorodenaca, osigurala bi njihovo oslobađanje. Prije nego što napuste zemlju njihovog ugnjetavanja, Bog je naredio posebnu ceremoniju koja će spasiti Izrael od posljednje pošasti. To je bila proslava Pashe.

Janje bi bilo ubijeno, a njegova krv pošćekropljena po dovratnicima i nadvratnicima svakog Izraelskog doma. To je bio čin vjere koji je obvezao one željne izbavljenja kako bi pažljivo slijedili propisane zahtjeve. Nitko nije bio prisiljen na poslušnost, ali posljedice neposlušnosti bile su teške, kao što je svaki Egipćanin naučio.

Oslobođenje Izraela iz ropstva sadrži dvije različite praslike. Prvo, samo su prvorodenci bili u opasnosti od smrti. Oni koji ostali pod krvlju janjeta bili su sigurni. Apostol Pavao objašnjava da je to praslika Crkve tijekom Evandeoskog Doba.

“Jer je i Krist naša Pasha žrtvovana za nas” (1. Korinćanima 5:7). Poseban položaj Kršćanina opisuje kao “crkvu prvorodenih, koji su zapisani na nebu” (Hebrejima 12:23). Budući da su bili u opasnosti od smrti, prvorodenci Izraela prikladno predstavljaju sadašnje stanje Crkve. Ona je sada pod krvi Kristovom. Napustiti taj odnos i poreći krv, značilo bi drugu smrt (Hebrejima 10:29). Ali ostati vjeran krvi znači stalnu slobodu od osude i sinovstvo s Bogom. Ovo je velika sloboda koju Krist pruža Crkvi.

Drugo, Pasha je uključivala još jednu prasliku slobode. U ponoć, nakon smrti njegovog prvorodenog (Izlazak

Napuštanje Egipta

12:29), Faraon je rekao Mojsiju i Aronu da moraju napustiti Egipat. Trebalo je deset destruktivnih pošasti da uvjeri Faraona da ne može odoljeti Izraelskom Bogu. Jehovino obećanje o oslobođenju postalo je nacionalnom

stvarnosti. Sljedećeg dana Izrael je napustio Egipat, da se više nikad ne vrati. Njihovo izbavljenje iz Egipatskog ropstva dramatična je prasluka izbavljenja čovječanstva iz Sotonine vlasti. Uskrsnuće će izazvati iste radosne emocije koje su Izraelci u bijegu morali osjetiti. Samo netko lišen slobode može u potpunosti shvatiti što znači imati slomljene lance ugnjetavanja. Pasha je, dakle, prekrasan prikaz dvaju doba spasenja.

Nakon što su napustili Egipat, Izraelci su imali mnogo toga za učiti i za odučiti se. Što bi njihova novostečena sloboda značila ljudima koji su navikli na ropstvo? To je bila jedna stvar biti oslobođen iz ropstva. Ali je bio teži izazov prestati razmišljati i ponašati se kao rob. Ovo načelo ima široku primjenu.

Kada svijet uskrsne iz mrtvih, nastavit će razmišljati kao i prije, kroz grešne tendencije i navike. Otkupnina će ih osloboditi Adamske osude, ali drugi, jednako važan aspekt otkupa bit će oslobađanje čovječanstva od grešnog razmišljanja i prakse. To će zahtijevati veliko obrazovanje ponuđeno kroz Božji Novi Savez. Nije ni čudo da će proces uzeti veći dio Milenija kako bi se dovelo čovjeka do istinske slobode mišljenja i djelovanja. Njihova sloboda će jednog dana biti samokontrolirana obrazovanim savjestima i Kristolikim razmišljanjem. To je put kojim se treba putovati na čovjekovom putovanju u slobodu!

Gdje je Lijek?

„er ću tada povratiti narodima čist jezik, da svi mogu prizivati ime GOSPODNJE i služiti mu jednodušno“ (Sefanija 3:9).

Slijedi djelomični izvadak iz 4 Sveska, stranice 415 - 420. Prije citiranja senatora Ingallsa, brat Russell je napisao — “Šire gledajte i široka i veoma neujednačena izjava

o borbi za bogatstvom i posljedičnim slomom nižih klasa bila je dana novinama od strane Čas. J. J. Ingallsa, čovjeka širokih razmišljanja, umjerenog bogatstva i bivšeg Senatora Sjedinjenih Država. Mi dajemo samo liberalne izvatke iz nje, jer je to skromna izjava o slučaju, i zato što pokazuje da čak ni sasvim budan državnik koji vidi poteškoću ne zna za lijek koji bi mogao biti primijenjen da izliječi bolest i spasi žrtve” (str. 414).

Senator Ingalls je Napisao:

„Sloboda je nešto više od imena. Onaj koji ovisi o volji drugoga za zaklon, odjeću i hranu ne može biti slobodan čovjek u širem, punom značenju te riječi. Čovjek čiji svakodnevni kruh za njega i obitelj ovisi o plaći koju poslodavac može dati ili uskratiti kako mu volja nije slobodan. Alternativa između gladovanja i podvrgavanja programu je ropstvo.

„Sloboda se ne sastoji u definicijama. Objava da su život, sloboda i težnja za srećom neotuđiva prava svakog ljudskog bića ne čini nijednog čovjeka neovisnim ... Sloboda nije samo uklanjanje zakonskih ograničenja, dopuštenje da se dođe ili ode. Dodano tima mora biti kapacitet i prilika, što jedino izuzeće od nužde neprestanog svakodnevnog rada može donijeti. Da parafraziram Shakespearea, Siromaštvo i Sloboda su nepodudaran par. Sloboda i ovisnost su nespojivi. Ukidanje sromaštva bio je san vizionara i nada filantropista još od svanuća vremena.

„Nejednakost bogatstva i očita nepravda nejednake raspodjele bogatstva među ljudima bilo je zbunjenost za filozofe. To je neriješena enigma političke ekonomije! Civilizacija nema paradoks koji je toliko tajanstven kao što je to postojanje gladi kada postoji višak hrane — potreba usred suvišnosti. Da jedan čovjek može imati posjede izvan mogućnosti ekstravagancije da prosipa, i drugi, sposoban i voljan raditi, treba propasti zbog potrebe za žeravicom, krpama i korama, čini društvo nerazumljivim. To čini povelju ljudskih prava logografom [zagonetkom]. Toliko dugo dok se ti uvjeti nastave ... bratstvo čovjeka

je fraza, pravda je formula, a božanski je kod nečitak ...

„Ako nejednaka raspodjela tereta i koristi društva ovisi o zakonodavstvu, instituciji i vladavini, tada bi pod sistemom kao što je naš ravnoteža trebala biti obnovljena. Ako bogatstvo rezultira iz nepravednih zakona, i siromaštvo iz zakonodavnog ugnjetavanja, lijek je u rukama žrtava. Ako oni trpe, to je od samo-nanesenih rana ... U ruci svakog čovjeka je glasački listić. Škola nudi obrazovanje svima. Štampa je slobodna. Govor, misao i savjest su slobodni.

„Ali univerzalno pravo glasa nije se pokazalo lijekom za zlo u društvu. Siromaštvo nije ukinuto. Premda je bogatstvo bilo akumulirano preko snova pohlepe, nejednakost distribucije je jednako velika kao i u vrijeme Joba i Salamuna i Agisa [Kralja Sparte]. Ne samo da je stari problem neriješen nego su njegovi uvjeti komplicirani i pojačani ... i mnogo je veće bogatstvo stečeno od pojedinaca pod republikom nego pod monarhijom.

„Veliki jaz između bogatih i siromašnih postaje sve širi i širi iz dana u dan. Sile radne snage i kapitala, koje bi trebale biti saveznici, pomoćnici i prijatelji međusobno su se postavili jedni protiv drugih poput neprijateljskih vojski u utvrđenim logorima, pripremajući se za opsadu ili bitku ...

„Utopija je još neotkrivena zemlja. Idealno savršenstvo u društvu, poput fatamorgane u pustinji, opada kako se približava. Ljudska priroda ostaje nepromijenjena u sva-

Senator John James Ingalls

kom okruženju.

Nakon ovog dugog zapažanja od strane senatora Ingallsa, brat Russell je komentirao. "Ovdje je izjava činjenica: ali gdje je izjava lijeka?" Dalje navodi zapažene autoritete koje su se također bavili problemima društva. Međutim, nitko nije mogao predstaviti rješenja. Zaključak senatora Ingallsa, da "ljudska priroda ostaje nepromijenjena," dilema je koja sprječava utopijsko društvo za kojim mnogi žude. Br. Russell tada nudi jedino moguće rješenje.

Jedina Nada — „Blažena Nada“

„Iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista.“ „Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše.“ „Zato opašite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista“ (Titu 2:13; Hebr. 6:19; 1. Pet. 1:13).

Razmatrajući to teško pitanje Ponude i Potražnje ... koje toliko mnogo doprinosi podjeli čovječanstva na dvije klase, bogate i siromašne, mi ... smo izbjegavali oštru kritiku obje strane; čvrsto vjerujući, kao što smo nastojali pokazati, da su sadašnji uvjeti posljedice zakona sebičnosti koji je dio čovjekovog ustrojstva (rezultat Adamovog pada), koji dominira velikom većinom ljudske obitelji, bogatima i siromašnima podjednako. Nad tim duboko usađenim zakonima sebičnosti kao dijela čovjekovog ustrojstva gnuša se mali broj (uglavnom siromašni) koji bi, budući su pronašli Krista i došli iskreno pod njegov duh i zakon ljubavi, rado napustili svu sebičnost, ali ne mogu. Ti zakoni često sabijaju male trgovce i izvođače isto tako kao i zaposlenike. No njihovo je djelovanje toliko izvjesno da kad bi svi bogati danas umrli, i njihovo bogatstvo bilo raspodijeljeno, ti bi zakoni unutar nekoliko godina reproducirali iste te uvjete koje imamo danas. Zaista, mnogi od milijunera danas bili su siromašni dječaci. I bilo koji sistem zakona kojeg bi većina ljudi mogla donijeti, koji bi lišili ljude prilika za iskazivanjem njihovih stečenih i sebičnih sklonosti, potkopali bi život napretka i brzo bi okrenuli civilizaciju unatrag prema bezbrižnosti, nedjelotvornosti i barbarizmu.

Jedina nada za svijet je u ... Milenijskom Kraljevstvu. To je od Boga davno obećani lijek ... sada, blizu, čak pred vratima. Još će jednom ljudska krajnost biti Božja prilika. „Doći će žudnja svih naroda,“ u trenutku kada su se ljudska genijalnost i vještina iscrpili uzalud tražeći olakšanje ...

Vrijeme nevolje, „dan osvete,“ s kojim će ovo doba završiti i započeti Milenijsko doba, neće samo biti pravedna nadoknada za zloupotrebene prednosti, nego će nastojati poniziti aroganciju ljudi i učiniti ih „siromašnima u duhu,“ i spremnima za velike blagoslove koje je Bog spreman izliti na svako tijelo. (Joel 2:28) On tako ranjava

Charles Russell

kako bi izliječio.

Ali netko tko nije upoznat sa božanskim programom možda može pitati, Kako Božje Kraljevstvo može biti uspostavljeno ako sve ove ljudske metode propadnu? Koji drugačiji nacrt ono predlaže? Ako je njegov nacrt objavljen u Riječi Božjoj, zašto ga ljudi ne mogu staviti na snagu odjednom i tako izbjeći nevolju?

Mi odgovaramo, Božje Kraljevstvo neće biti uspostavljeno glasanjem ljudi, niti glasanjem aristokracije i vladara. U određeno vrijeme Onaj „koji na to ima pravo,“ onaj koji ga je kupio sa svojom vlastitom dragocjenom krvlju, će „preuzeti Kraljevstvo.“ On će „preuzeti svoju veliku vlast i zakraljevati.“ Biti će upotrijebljena sila, „i vladat će njima[nacijama] palicom gvozdenom, kao posude glineno satirati ih.“ (Otkr. 2:27) On čeka da se „sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva zemlja sažgana. Tada[nakon što su poniženi i spremni čuti i poslušati njegov savjet] ću pribaviti čiste usne narodima, da svi zazivaju ime Gospodnje i služe mu jednodušno.“ (Sef. 3:8,9)

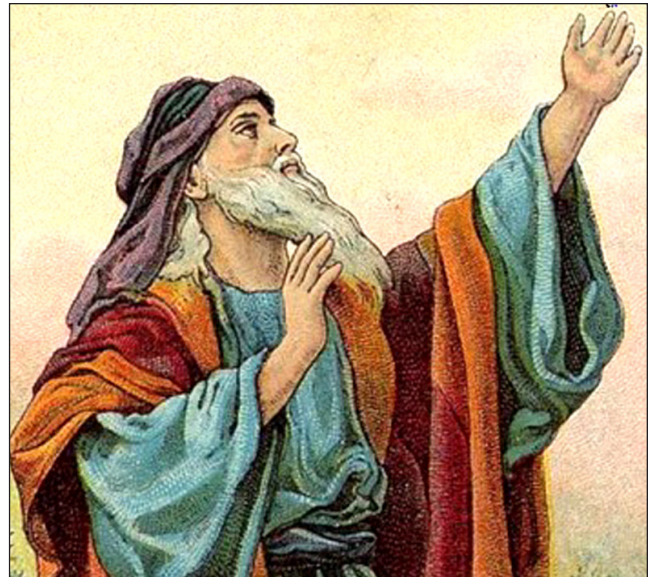
Ne samo da će Kraljevstvo biti uspostavljeno sa silom, i biti moć kojoj ljudi neće moći odoljeti, nego će ono tako nastaviti tokom cijelog Milenijskog doba; jer cijela vladavina ima specifičnu svrhu pokoravanja neprijatelja pravednosti. „Jer on mora kraljevati dok ne položi sve neprijatelje pod svoje noge.“ „I neprijatelji će njegovi prah lizati.“ „Svaka duša koja ne posluša tog proroka[slavnog Krista — većeg Mojsija] iskorijenit će se iz naroda,“ u Drugoj Smrti.

Sotona će biti svezan – svaki njegov prijevaran i zavaravajući utjecaj biti će ograničen – tako da zlo više ljudima neće izgledati kao dobro, niti će dobro izgledati nepoželjnim, zlim; istina se više neće ljudima činiti neistinom, niti će se laži prikazivati istinom. (Otkr. 20:2)

Međutim, kao što je do sada pokazano, vladavina neće biti provođena jedino silom; uz bok sili biti će maslinova grančica milosrđa i mira za sve stanovnike svijeta, koji će se, kada sudovi Gospodinovi budu bili rašireni zemljom, učiti pravednosti. (Iza. 26:9) Grijehom zaslijepljene oči biti će otvorene; i svijet će razlikovati ispravno i pogrešno, pravdu i nepravdu, u svjetlu posve drugačijem od današnjeg — u „sedmerostrukom“ svjetlu. (Iza. 30:26; 29:18-20) Izvanjska iskušenja sadašnjosti uvelike će biti uklonjena, zla niti će biti ovlaštena niti dozvoljena: nego će kazna sigurno i brzo zadesiti prestupnika, izvršena po nepogrešivoj pravdi proslavljenih i kompetentnih sudaca tog vremena koji će također imati samilosti prema slabima. (1. Kor. 6:2; Ps. 96:13; Djela 17:31)

Ti suci neće suditi po onome što čuju ušima niti po onome što vide očima, nego će suditi pravednim sudom. (Iza. 11:3) Neće biti učinjene nikakve pogreške; nijedno zlo djelo neće ostati bez svoje pravedne nadoknade: pod takvim će uvjetima čak i pokušaji da se učini zlo morati brzo prestati. Svako će se koljeno pokloniti [moći koja će tada vladati] i svaki će jezik priznati [pravdu uređenja]. (Filip. 2:10,11) Zatim će se, postupno vjerojatno kod mnogih, novi poredak stvari početi sviđati srcu nekih, i što je isprva bila poslušnost na silu postat će poslušnost iz ljubavi, i cijenjenja pravednosti. I na kraju će svi drugi — oni koji će biti poslušni samo jer su na to primorani silom — biti odrezani u Drugoj Smrti. (Otkr. 20:7-9; Djela 3:23)

Vladavina i zakon ljubavi tada će biti stavljeni na snagu; ne pristankom većine, nego suprotno tome. Biti će to preokret civilizacije od njenih republikanskih ideja i stavljanje čovječanstva privremeno pod autokratsku vladu — na

Izaja, koji je prorokovao o Kraljevstvu

tisuću godina. Takva bi autokratska vlast bila užasavajuća u rukama bilo pokvarenog ili nesposobnog vladara; ali Bog nas oslobađa svakog straha kada nas obavještava da će Diktator tog doba biti Knez Mira, naš Gospodin Isus Krist, koji ima na srcu dobrobit čovječanstva da je položio svoj život kao otkupnu cijenu za nas kako bi mogao imati autoritet podići iz našeg onečišćenja grijehom i vratiti u savršenstvo i božansku naklonost sve koji će prihvatiti njegovu milost poslušnošću Novom Savezu (stranice 516 - 520)

Ovaj divan i prosvjetljujući opis nadolazeće božje vladavine je uzbudljiv. Mnogi plemeniti ljudi su željeli i borili se za gore opisane ideale. Iako su njihovi galantni naponi podigli srca mnogih, njihovi ciljevi nikada nisu bili u potpunosti ostvareni. Kakva radost nadati se kraljevstvu koje će ispuniti zemlju i zadovoljiti srca pravednih. Mi dobivamo veliku utjehu u planu koji je mogao proizaći samo iz Božjeg uma.

Sloboda Donosi Odgovornost

„Duh Gospodina BOGA na meni je, zato što me je pomazao da propovijedam radosnu vijest krotkima. Poslao me je da povijem one koji su srca slomljena, da proglasim oslobođenje sužnjevima i otvaranje tamnica onima koji su zatočeni” (Izaija 61:1).

Gore navedeno proročanstvo često se primjenjuje na djelo Božjeg Kraljevstva. Međutim, čitajući ovaj odlomak u sinagogi u Nazaretu, Isus je rekao: “Danas se, na vaše uši, ovo Pismo ispunilo” (Luka 4:21).

Djelo koje je opisao Izaija imalo je svoj početak sa Isusovim pomazanjem. On bi proglasio dobre vijesti i započeo proces liječenja slomljenih srca. Proglas slobode, i otvaranje zatvora započelo je sa njegovim učenicima. To će se proširiti na svijet u Božjem kraljevstvu. Ali Isusova služba donijela je slobodu njegovim sljedbenicima prije nego što će biti dostupna svijetu. Ali što sloboda znači njegovom narodu?

Grčka riječ koja je prevedena “sloboda” u Luki 4:18 znači: “Oslobađanje od ropstva zatočenja oprostjenja ili oprostjenje grijeha” (Thayerova definicija za Strongov G859).

Apostol Pavao koristi drugu riječ kako bi opisao slobodu od ropstva pod Zakonom. “Stoga čvrsto stojte u slobodi (Strongov G1657)kojom nas je Krist oslobodio i ne dovodite se ponovo u jaram ropstva” (Galaćanima 5:1). Koristeći drugu riječ, Pavao misli da biti oslobođen jarma Zakona rezultira slobodom od njegove osude. Tip-ske životinjske žrtve nisu ih mogle osloboditi tog ropstva.

Jednog dana svi će zatvorenici biti oslobođeni

Ove životinjske žrtve bile su proročke za stvarne ljudske žrtve koje bi donijele stvarnu slobodu od sve osude.

Daljnja Definicija Za Slobodu

Engleski rječnik nudi sekundarnu definiciju riječi sloboda. To je “pravo djelovati, vjerovati ili se izraziti na način po vlastitom izboru.” Ovo zvuči bezopasno. Ali to ne zadovoljava Biblijski koncept slobode. Pravo da se radi što god netko želi uzrokovalo je mnoge probleme u svijetu. Sloboda u Kristu je složenija i smislenija.

Promatrajući svjetski vapaj za pravima, Brat Russell je napisao: “Cijeli civilizirani svijet je, u posljednjih nekoliko godina proučavao političku ekonomiju, građanska prava i društvene slobode kao nikada prije u analima povijesti; i ljudi ohrabruju jedni druge, i bili su ohrabreni, da ispitaju te teme do samih temelja. Poziv ohrabrenja započeo sa povećanjem znanja među ljudima već je obuhvatio zemlju, i pod njegovim se utjecajem ljudi povezuju, ohrabreni i potpomognuti od pametnih ljudi i genija da se bore i zalažu za prava i zamišljena prava i slobode; i kako njihove organizacije rastu i množe se, poziv postaje sve glasniji i duži” (Drugi svezak, stranica 146). Napisano prije oko 130 godina, ove riječi su danas još prikladnije.

U Sjedinjenim Američkim Državama 4. Srpnja označen je kao “Dan Nezavisnosti.” Bio je osmišljen kao spomen na porijeklo ove zemlje i slobodu od Britanske vladavine. Deklaracija o Neovisnosti je zatražila pravo na “život, slobodu, i potragu za srećom.” Zahtijevala je slobodu od strane dominacije i bio je uvršten popis 27 postupaka ugnjetavanja od strane Britanskog Carstva. To je saželo Američki prigovor rekavši: “Princ čiji je karakter tako obilježen da se svaki njegov čin može definirati kao onaj Tiranina, nije sposoban biti vladar slobodnog naroda.” Ta je izjava donijela mnoge nove odgovornosti građana i čelnika ove zemlje. Njen stav za slobodu je bilo svjetionik svijetu.

Sveto Pismo pruža još bolje svjedočanstvo o tome što sloboda znači, a što ne. Pavao opisuje čovjekovo stanje, govoreći da je on pod “robovanjem raspadljivosti” (Rimljanima 8:21). Ali Bog je

osmislio plan za osloboditi ga od raspadljivosti grijeha, ugnjetavača daleko većeg od bilo kojeg drugog. Za posvećenog Kršćanina proces je već počeo.

Temelj Kršćanske Slobode

“Zato sad *nema* nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu, koji ne hode po tijelu, nego po Duhu. Jer zakon Duha života u Kristu Isusu oslobodio me od zakona grijeha i smrti” (Rimljanima 8:1,2). Oni koji dođu u savezni odnos s Bogom tijekom ovog doba oslobođeni su

osude koja je prva bila stavljena na našu rasu. To je opravdanje za život u Božjim očima, sloboda koja se pruža kroz krv Kristovu.

To je uistinu razlog za veselje. “Jer ako smo pomireni s Bogom po smrti Sina njegova, dok smo još bili neprijatelji, mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti njegovim životom. I ne samo *to*, nego se i radujemo u Bogu po našem Gospodinu Isusu Kristu, po kojemu smo sada primili pomirenje” (Rimljanima 5:10,11). Prekrasna stvarnost pomirenja s Bogom će značiti vječni život i velike prednosti, ne samo u ovom životu, već i u dobima koja dolaze.

Postizanje Duhovne Slobode

Isus je opisao proces oslobađanja. Rekao je, “Ako ostanete u mojoj riječi, doista ste moji učenici; i upoznat ćete istinu, i istina će vas osloboditi” (Ivan 8:31,32). Unatoč tome što smo slobodni od osude, mi smo još uvijek u ropstvu palom tijelu. Ako se ne borimo protiv njegovih silaznih tendencija, mi se nikada nećemo osloboditi od njih. Ali kako istina praktički oslobađa pojedinca?

Brat Russell je opisao izazove s kojima se suočavamo. “Što znači živjeti po tijelu? Odgovaramo, to znači živjeti po, u skladu sa, i zadovoljavajući, sklonosti i žudnje pale ljudske prirode. I to je najlakša moguća stvar za učiniti. Sve što trebamo učiniti je samo se bezvoljno prepustiti struji naše stare prirode i prestati težiti protiv nje. Čim to učinimo, počinjemo plutati niz rijeku, i uskoro utvrdimo da je struja sve brža i otpor je sve više i više teži” (Reprint 1748.).

Pobjeđivanje tjelesnih sklonosti zahtijeva disciplinu, mentalni fokus i kontinuirano ohrabrenje. Sljedeći popis, napisan prije nekoliko godina od Eugene Burnsa, može biti od pomoći po ovoj liniji. Disciplina je —

- Kontrolirano razmišljanje,
- Kontrolirane emocije,

Isus je naučavao načela koja nas oslobađaju od grijeha

- Kontrolirane navike,
- Kontrolirani govor,
- Kontrolirano proučavanje,
- Kontrolirane aktivnosti,
- Kontrolirano zajedništvo,
- Kontrolirana molitva,
- Kontrolirana narav,
- Kontrolirane prosudbe,
- Kontrolirana percepcija istine —
- U svakom slučaju kontrolirani svetim Duhom

Primjenom tih disciplina riješit će se gore opisanu opasnost, da se “bezvoljno prepusti struji naše stare prirode.”

Kada je Isus rekao da će nas istina osloboditi, mislio je da će Božja riječ dati upute za pitanja kojima se možemo baviti. Na primjer, ako smo skloni ljubomori, Biblijska objava, “ljubomora je okrutna kao grob (Pjesma 8:6), može pomoći shvatiti njene štetne učinke i potrebu za boriti se protiv toga. Temeljni grijeh koji vodi do ljubomore je sebičnost. Božja riječ pruža kontra načela velikodušnosti (2 Korinćanima 9:7), nepristranosti (1. Korinćanima 13:5), i ljubavi (Luka 6:27-30). Ovo su smjernice koje možemo iskoristiti da se oslobodimo te slabosti koja često dijeli obitelji i otuđuje prijatelje.

Ako se borimo protiv ponosa, Biblijska osuda ponosa može biti snažan poticaj protiv njega. Bog mrzi ponos (Izreke 6:16-19). Ako On tako snažno reagira protiv ponosa, tada vjernici moraju pretražiti svoja srca da nađu nije li ostao ikoji trag toga u njima. Možda ćemo osjetiti da je borba toliko velika da se naša sklonost ne može pobjediti. Ali Isus je pokazao da mi možemo kontrolirati naše misli i osjećaje. Poniženje samoga sebe je protumjera ropstvu ponosa.

• “Tko se dakle ponizi kao ovo malo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom” (Matej 18:4).

Neki mogu imati prirodnu sklonost brizi. Polazući uzrok naše brige pod noge Bogu i strpljivo ga čekajući, izražavamo povjerenje koje on želi. Isus je bio svjestan te ljudske borbe kad je rekao,

• Bog “zna da vam je sve ovo potrebno Nego, tražite najprije kraljevstvo Božje i pravednost njegovu, a sve će vam se ovo pridodati. Zato ne budite zabrinuti za sutra; jer će se sutra samo brinuti za sebe. Dosta je svakom danu zla njegova” (Matej 6:32-34).

Psalmist sugerira da je u nekim situacijama pravilan odgovor na zabrinutost i tjeskobu samo čekati. Bog neće zaboraviti svoja obećanja.

• “Odmaraj se u GOSPODU i čekaj ga strpljivo; ne uzrujavaj se zbog onoga koji napreduje na putu svome” (Psalam 37:7).

Ako smo skloni obeshrabrenju ili depresiji, Božja obećanja nas mogu podići.

• “Čekaj na GOSPODA, budi odvažan, i on će osnažiti srce tvoje; čekaj, kažem, na GOSPODA!” (Psalam 27:14).

• “Evo, GOSPOD, Bog tvoj, stavio je tu zemlju pred tebe. Popni se i zaposjedni je ... Ne boj se niti se obeshrabri!” (Ponovljeni zakon 1:21).

To obećanje ojačalo je Izrael da osvoji Kanaan. Naše putovanje u Novi Jeruzalem može također biti teško. Ali mi imamo resurse od Boga da nam pomognu i vode nas na svakom koraku.

• “GOSPOD će dati snagu narodu svome; GOSPOD će narod svoj mirom blagosloviti!” (Psalam 29:11).

Mir ukazuje na to da se oslanjamo na Jehovu i razumijemo da se ništa ne događa a da On ne preokreće sve na našu najveću dobrobit.

Suputnik obeshrabrenja često je osjećaj beznada. Ključ za uklanjanje ovoga oslabljivanja je razumijevanje Božjeg plana. Vjera u taj plan pomaže očistiti um od očaja koji dolazi od ne imanja nikakve nade.

• “Dobro je čovjeku da se i nada i mirno čeka spasenje GOSPODNJE!” (Tužaljke 3:26).

• “Jer sve što je nekoć zapisano, nama je zapisano za pouku da kroz strpljivost i utjehu Pisma imamo nadu” (Rimljanima 15:4).

S vremena na vrijeme, lanac duhovnog pritiska može se činiti neraskidivim. Ali njegove karike mogu biti slomljene dio po dio koristeći Božja načela. Razmatranjem slobode u Kristu, bitka postaje vrlo osobna. Ali, Božjom milošću, pobjeda je moguća. Kada ne uspijemo u određenoj bitci, imajmo na umu da je naš veliki svećenik milosrdan i suosjećajan. On ne želi osuditi naše pogreške, već nas želi podići i obnoviti našu borbu za slobodu u Kristu.

Sloboda Znači Služenje Pravednosti

Pavao dodaje još jedan aspekt konceptu Kršćanske slobode. “i, oslobođeni od grijeha, postali ste sluge pravednosti” (Rimljanima 8:16). To znači da Kršćanska sloboda stvara odgovornosti. Te odgovornosti nisu opterećujuće, već prednosti za služenje i za biti blagoslov. “Biti oslobođen grijeha” odnosi se na vlasnika koji oslobađa svog roba.

Postoji smislen primjer toga u Zakonu drevnog Izraela. Izraelac bi mogao postati slugom dugujući dug ili počinivši zločin. Jednom u ropstvu, Zakon je zahtijevao da bude oslobođen nakon šest godina. “A ako tebi bude prodan brat tvoj, Hebrej ili Hebrejka, pa ti služi šest godina, tada mu sedme godine dopusti da ode slobodan od tebe. I kad ga pošalješ slobodnog od tebe, ne šalji ga praznih ruku. Opskrbi ga velikodušno nečime od stada svoga i s gumna svoga i iz tjeska svoga; podari mu od onoga čime te je GOSPOD, Bog tvoj, blagoslovio. I sjećaj se da si bio rob u zemlji egipatskoj i da te je GOSPOD, Bog tvoj, otkupio. Stoga ti ja danas ovo zapovijedam. I dogodit će se, ako ti on kaže: ‘Neću otići od tebe’, zato što voli tebe i dom tvoj i zato što mu je kod tebe dobro. Tada uzmi šilo i njime ga probodi kroz uho njegovo u vrata, i neka ti bude sluga zauvijek! I isto tako učini sa svojom sluškinjom” (Ponovljeni zakon 15:12-17).

Jeremija, koji je napisao Tužaljke

Kako je nevjerojatno da bi se sa slugom postupalo s takvom mišlju i brigom. Kada bi se vlasnik ljubazno odnosio prema svom slugi, sluga je mogao odlučiti ostati, odričući se slobode. Probijanje uha simbol je njegovog dobrovoljnog opredjeljenja. To ilustrira zahvalnost koju Kršćani osjećaju kada shvate dobrotu Božju. Probijanje uha sluge možda predstavlja posvećenje, dobrovoljno predanje služenju Bogu, "razumna služba" koja prati naše oslobađanje od grijeha.

Smjernice Za Korištenje Kršćanske Slobode

Sveto Pismo nudi smjernice za pravilno korištenje naše slobode u Kristu.

Kršćanska sloboda može biti izgubljena. Pavao je spomenuo tu opasnost braći u Galaciji čija je sloboda bila dovedena u pitanje. Neki su htjeli je vratiti braću natrag u ropstvo pod Zakonom. On opisuje "lažnu braću, koji su se neočekivano ušuljali kako bi uhodili našu slobodu koju imamo u Kristu Isusu, tako da bi nas zarobili" (Galaćanima 2:4). Sotona nas želi vratiti natrag u ropstvo grijeha. Moramo ostati predani bitki za slobodu koja je u toku. "Bori se u dobroj borbi vjere" (1. Timoteju 6:12).

Kršćanska sloboda ne bi smjela spoticati druge. Primjer za to je kontroverza o jedenju mesa koje je bilo prineseno idolima. "Bio je opći je običaj prinesiti svojim bogovima određene dijelove životinje; ostatak se mogao odnijeti kući jesti ili dati svećeniku ili se prodati na tržnici" (Reprint 4478). Neka braća su se usprotivila jedenju mesa kupljenog na takvim mjestima. Paul nije vidio nikakvu nepravilnost u ovome. Ipak, potaknuo je braću da uzmu u obzir savjest drugih. "Ali ako vam tko kaže: "Ovo je prineseno na žrtvu idolima", ne jedite radi onoga koji vam je na to ukazao i radi savjesti; jer je Gospodinova zemlja i obilje njezino. Savjesti, kažem, ne svoje, nego drugoga. Jer zašto da moju slobodu sudi savjest drugoga? ... Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Poganima, ni crkvi Božjoj" (1. Korinćanima 10:28,29,32). To je važna opomena da budemo osjetljivi na savjest drugih.

U nekim situacijama možda ćemo morati obuzdati našu slobodu ako to smeta savjesti drugoga.

Sloboda se može zloupotrijebiti. "Jer ste vi, braćo, na slobodu pozvani. Samo, neka ta sloboda ne bude povod tijelu, nego ljubavlju služite jedan drugome. Jer je sav Zakon ispunjen u jednoj riječi, i to u ovome: "Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!" Ako li jedan drugoga grizete i proždirete, pazite da jedni druge ne zatrete!" (Galaćanima 5:13-15). Kada se braća sastaju, ozračje treba biti brižno i mirno. Sastanci bi trebali biti mjesto na kojem je svaki član duhovno osnažen. Ako su te stvari odsutne, možda zloupotrebljavamo našu Kršćansku slobodu.

Sloboda u Kristu znači postati slugama. Pavao nas je opomenuo da koristimo našu slobodu da se učinimo slugama Krista i načela za koja on živi. "Jer tko je u Gospodinu pozvan kao sluga, slobodnjak je Gospodinov; tako i tko je pozvan kao slobodan, sluga je Kristov. Cijenom ste otkupljeni! Ne budite sluge ljudima!" (1. Korinćanima 7:22,23).

Sažetak

Biti oslobođen osude grijeha je temelj našeg odnosa s Bogom. Ta sloboda je kupljena za veliku cijenu. Od ključne je važnosti da razumijemo kako je naše opravdanje bilo postignuto. Zatim, naša srca mogu ponuditi iskrenu zahvalnost Nebeskom Ocu i našem Gospodinu za njihovu ljubav i spremnost da se žrtvuju za nas.

Ta sloboda otvara put našem oslobađanju od ropstva grijehu. To nam omogućuje da stavimo naše tijelo na oltar žrtvovanja. Kršćanska sloboda donosi odgovornosti i pomoći će nam ljubiti i bolje služiti jedni drugima. Ovo je naša molitva za svu braću!

"Jer svi koji su vođeni Duhom Božjim, oni su sinovi Božji. Jer niste ponovo primili duha ropstva da se bojite, nego ste primili Duha posinjenja, po kojem uzvikujemo: "Abba, Oče!" Sâm Duh svjedoči zajedno s našim duhom da smo djeca Božja" (Rimljanima 8:14-16).

Nevidljiva Linija

Slijedi Izvadak iz Reprinta 336

Obuzdavanje kroz Evanđelje najsavršenija je sloboda. Božanska ruka nas drži od zla da možemo biti slobodni činiti dobro.

Kad sam bio dijete, moj najbliži susjed je imao priliku za popravak nekih lomova na krovu jedne od njegovih štala. Stoga je poslao svog “najamnika” gore da obavi posao. Nije bilo ni traga od bilo koj izgrađene skele niti toliko prikovanog klina za kojeg bi se mogao držati. Ali, hvatajući pogled čovjeka, iz našeg mjesta, vidio sam ga kako hoda gore-dolje po staromodnom krovu kao uspravan i bez brige kao da samo korača po podu salona. Bio sam prirodno znatiželjan da naučim kako je to učinio.

Ali približavajući se malo bliže, vidio sam dugi, čvrsti konopac koji je bio čvrsto vezan oko struka i protezao se preko grebena krova, dok je dolje u stražnjem dijelu staje stajao vlasnik koji je držao konopac vrlo čvrsto s obje ruke. Kada je čovjek je htio hodati prema strehi, povikao bi, “Više užeta, više užeta!” Odmah bi ga vlasnik čuo, izvan vidokrug, te bi počeo oprezno lagano otpuštati konopac, nekoliko centimetara u isto vrijeme. Kada se radnik želio vratiti i popeti se strmim krovom, ponovno

je zazvao odgovarajući signal, uže bi se stegnulo, i on bi hodao ležerno kao što bi se penjao širokim stubištem.

Ovaj čovjek je bio vezan konopcem i čvrsto držan snagom drugoga. Ali tko ne može ne vidjeti da je to ograničenje zapravo ono što mu je dalo slobodu? Što se je pažljivije držao konopca, i rukovao njime tim je potpunija sloboda radnog čovjeka — da ne padne i da slomi vrat, nego da ide gore-dolje i učiniti popravke u sigurnosti. To što je bio vezan oslobodilo ga je.

Dakle, Bog daje ljudima slobodu, kroz ograničenja Evanđelja. On baca konopce njegove zaštite oko vjernika, dopuštajući mu ići gore-dolje po volji, po skelama visine, stazama opasnosti, koje sigurno prolazi bilo gdje kao odgovor na poziv dužnosti. Njegovi okovi uvijek povlače prema gore, a nikada prema dolje. Sloboda koju daje grijeh, s kojom se toliki hvale, je sloboda koju bi lomljenje ili popuštanje tog konopca mogla biti dana čovjek na krovu - savršena sloboda za gubljenje njegovog uporišta nogama i da uroni u neizlječivu propast. Onaj koji je spreman podložiti svoju grešnu prirodu božanskim ograničenjima Evanđelja, zauvijek će “hodati u slobodi,” nesmetano od sebe, netaknut grijehom, i nositi sa sobom svjedočanstvo sigurnosti i mira kojeg naoružani stražari i zidine dvorca i streljivo od stijena nisu mogli osigurati. — *N.E. Methodist*

Ispravna ograničenja daju nam više slobode

Proglasite Slobodu Po Svoj Zemlji

„Tada zatrubi u trubu jubileja da zaori desetoga dana sedmog mjeseca; na Dan pomirenja zatrubite u trubu po svoj zemlji svojoj. I posvetite tu pedesetu godinu te proglasite slobodu po cijeloj zemlji za sve stanovnike njezine. To neka vam bude jubilej; i neka se svatko vrati na svoj posjed i neka se svatko vrati k svojoj obitelji!” (Levitski zakon 25:9,10).

Sistem Šabata

Izraelski sistem šabata zahtijevao je da se svake sedme godine ne obavlja ni sadnja ni berba (Levitski zakonik 25:1-7). Ovo razdoblje odmora je

produženo na pojedince i životinje, sa svakim sedmim danom odmora (Izlazak 20::8-11; Levitski zakonik 23:3). Ovaj sistem omogućio je da zemljište obnovi izgubljene hranjive tvari, praksa koju je moderna znanost počela cijeniti. Postojalo je podrazumijevano izražavanje povjerenja da bi se Bog pobrinuo za hranu tijekom Šabatne godine. Sistem sedam dana i sedam godina slijedi obrazac stvaranja, kao što je Bog radio šest dana i odmarao se sedmog. Tako je šabat priznao Božji stvaralački rad za čovjekovu korist.

Omogućavanje ljudima i stoci razdoblje odmora je prepoznalo da kontinuirani rad dovodi do iscrpljenosti, preopterećeni postaju neproduktivni. Mudro upravljanje zemljištem, resursima i obnavljanje odmora doprinosi dugovječnosti. Postojala je mudrost u ovom božjem uređenju.

Vrijeme oslobođeno rada u ovom sistemu trebalo je koristiti za obožavanje Jehove, dakle “šabat Jehovi” (Levitski zakonik 25:3 RVIC). To je bilo vrijeme prisjećanja da je Bog bio njihov izvor blagoslova. Pavao je objasnio da je Izraelski počinak bio simbol većeg počinka srca.

„Nisu mogli ući zbog nevjere...Jer i nama je propovijedano evanđelje, kao i njima, ali njima riječ koja je propovijedana nije koristila, nije se združila s vjerom onih koji su je poslušali. Jer mi koji smo povjerovali ulazimo u počinak” (Hebrejima 3:19; 4:2,3). Mnogi nisu razumjeli osobni element. Vjerovanje Jehovi donosi mentalni odmor, mir i zadovoljstvo bez obzira na poteškoće. Tako Šabat predstavlja počinak vjere.

Jubilej

Proširenje načela Šabata na Jubilejsko uređenje je značajno. Brojanjem sedam ciklusa Šabata, sljedeća

godina, 50., bila je Jubilarna Godina. Jubilejska truba oglasila se na Dan pomirenja, objavljujući slobodu u cijeloj zemlji. Zemlja je trebala biti vraćena izvornim vlasnicima i svi sluge trebali su biti pušteni. Zemlja se trebala odmoriti i Pedeseta godina proglašena je svetom.

Kada je nastao dug koji se nije mogao vratiti, pojedinac bi mogao prodati svoju zemlju i izvršiti plaćanje (Levitski zakonik 25:23, 24). Ako je netko već prodao svoju zemlju, ali je ostao dug, mogao je posuditi sredstva od bližnjega, bez kamata (Levitski zakonik 25:35-38). Ozbiljnije stanje nastalo je kada pojedinac nije mogao vratiti svoj dug čak ni putem tih priprema. Tada bi mogao postati slugom onome kome je bio dužan dug (Levitski zakonik 25:39-43). Trebao je biti tretiran kao unajmljeni radnik (Strongov G7916, “čovjek s plaćom”), ne kao sluga. Sa dužnicima se nije trebalo oštro postupati. „Nemoj nad njim surovo vladati, nego se boj Boga svojega!” (Levitski zakon 25:43). Riječ “surovo” je ista riječ korištena za opisivanje kako su Izraelci bili tretirani u Egiptu (Izlazak 1:13). Iz njihovog Egipatskog iskustva, Izraelci su trebali naučiti suosjećanje jedni za druge, čak i za one koji služe.

Zakon je naučavao dobre vrijednosti

Vraćanje zemlje predstavlja vraćanje života

Mogućnosti otkupa zemljišta ili slobode izgubljene zbog duga, mogao je izvršiti pojedinac ili članovi obitelji. Vrijednost prodanog zemljišta ili službe temeljila se na tome koliko je godina ostalo do sljedeće Šabatne godine ili Jubileja.

Osobno služenje primijenjeno je drugačije od vlasništva nad zemljištem. Pojedinac u službi se nije mogao zadržati dulje od šest godina (Izlazak 21:2). U sedmoj godini trebao je biti pušten. Ako je pojedinac ušao u službu neposredno prije Jubileja, njegovo vrijeme bilo je ograničeno na manje od šest godina. Služenje nikad nije trebalo biti doživotno. To je bila metoda za otplatu duga. Kako je ovo bilo promišljeno. Stalna služba bi bila ropstvo, uzimanje emocionalnog dankan što Bog nije bio namijenio. Trajne posljedice za članove obitelji bile su ograničene tako da buduće generacije ne bi podnosile teret dalekih predaka. Svaki Izraelac to je trebao cijeniti imajući na umu njihovo prethodno Egipatsko ropstvo. Još jednom mudrost i milosrđe Božje, koje se proteže naraštajima, bilo je prikazano u njegovom Zakonu.

Jubilej Donosi Radovanje

Riječ "Jubilej" koja se koristi u Levitskom zakonu 25 sugerira vrijeme veselja. Zamišljanje sebe u bilo kojem od gore navedenih scenarija pokazuje koliko mnogo bi Jubilejski sistem značio onima u dugu. Bila je to prilika da se počne ispočetka, odbaci fizičke i emocionalne dugove te ponovno ujedinjenje obitelji. Vjerno držanje ovog jedinstvenog sistema jamčilo je Jehovin blagoslov. „Zato izvršavajte moje odredbe i čuvajte moje prosudbe i izvršavajte ih pa ćete u sigurnosti prebivati u zemlji. Tada

će zemlja davati svoj plod te ćete jesti do sitosti i u sigurnosti prebivati u njoj” (Levitski zakon 25:18,19).

Neposlušnost je donijela kaznu. Bog bi „lice ću svoje upravit protiv vas, i bit ćete pogubljeni pred neprijateljima svojim. Oni koji vas mrze vladat će nad vama. I bježat ćete i kad vas nitko ne bude progonio. Ako me i unatoč tome ne poslušate, onda ću vas sedam puta više kazniti za vaše grijeh. I slomit ću oholost vaše snage i vaša ću nebesa učiniti poput željeza, a zemlju vašu poput mjedi” (Levitski zakon 26:17-19). Ovo se je ispunilo u vrijeme Jeremije kada Izrael nije cijenio njihov odnos s Jehovom čak su prekršili naredbu da se oslobodi sluge (Jeremija 34:8-17). Imućni vlasnici prvotno su ih oslobodili sedme godine, ali su ih ubrzo nakon toga povratili.

„No okrenuli ste se i okaljali ime moje, i svatko uzima svojega slugu i svatko svoju sluškinju kojima ste već dali slobodu, na njihovo zadovoljstvo, i okrenuli se te ih pokorili da vam budu sluge i sluškinje.” Stoga ovako govori GOSPOD: “Vi me niste poslušali da proglasite oslobođenje svatko bratu svojem i svatko bližnjemu svojem. Evo, ja proglašavam oslobođenje za vas”, govori GOSPOD, “maću, kugi i gladi. I učinit ću da budete raseljeni po svim kraljevstvima zemaljskim” (Jeremija 34:16,17). Odbijanje Izraela kako bi oslobodili svoje sluge, dovelo je do njihovog porobljavanja od strane Pogenskih sila.

Ovaj primjer sugerira koliko je Jubilejski sistem možda bio težak za bogate. Možda su razmišljali da se njihovu mudrost i razboritost ne bi trebalo kažnjavati vraćanjem zemljišta ili oslobađanjem slugu. Možda su razmišljali da su oni koji su rasipali svoja dobra samo želi posljedice. Možda su smatrali da je sistem nepošten prema marljivim i da favorizira nesmotrene.

Ako je tako, to otkriva blještavu krivnju čovječanstva - sebičnost. Pobožno razmišljanje radovalo bi se vidjeti siromašni obnovljenima i da im je dan novi početak. Bio bi zahvalan sistemu kada bi također mogao imati koristi od uroda koji nije uspio ili je bolest bogataša ostavila po strani. Svaka pritužba za ovaj brižni sistem otkrio bi kratkovidan, egocentričan, pogled.

Jubilej i Obnova

Jubilarni sistem proročanstvo je velikog djela Drugog došašća našeg Gospodina. „I on će poslati Isusa Krista koji vam je već prije bio propovijedan; Onoga koga nebo treba primiti [zadržati] do vremena uspostave [Strong je G605, obnova] svega što je Bog navijestio od postanka svijeta na usta svih svojih svetih proroka” (Djela 3:20,21).

Jubilarna godina Izraela otvorena je zvukom trube. Gospodinov povratak je popraćen sličnim simboličnim trubljenjem. „Jer će sâm Gospodin s poklikom, s glasom

arkandela i sa zvukom trube Božje sići s neba. I umrli u Kristu prvi će uskrsnuti” (1. Solunjanima 4:16). Ovo trubljenje u antitipu podupire Petrovu izjavu da je vrijeme obnove započelo s Isusovim povratkom.

Izraelski Jubilarni sistem nesumnjivo je vidio drugačije stupnjeve zahvalnosti. Oni u ropstvu bi se radovali, ali bogati, ne toliko. Slična reakcija vidi se i u naše vrijeme. Iako postoje značajne iznimke, većina bogatih nisu voljni dijeliti svoje bogatstvo ili pomoći siromašnima. Siromašni su često ljuti na sistem koji favorizira one na vlasti. Očito je da se ljudska priroda nije promijenila i razlog je to zbog kojeg djelo obnove nikada neće biti ostvareno od strane ovog svijeta.

Br. Russell je opisao komešanja sa otvaranjem antitipskog Jubileja. “Truba Jubilej se trebala oglasiti ... proglasiti slobodu u cijeloj zemlji, svim stanovnicima (Levitski zakonik 25:10). Antitip je uveden sa zvukom (simbolične) ‘Sedme trube,’ ‘Božje Trube,’ ‘Posljednje Trube.’ ... Velike trube ... Najavljujući slobodu svakom zarobljeniku; i dok je iz prva to značilo predaju mnogih potraživanja i povlastica kojima je istekao rok trajanja te opće vrijeme uznemiravanja ... njegova potpuna važnost ... je “dobre vijesti o velikoj radosti koja će biti za sve ljude.’

U ranom uzbudjenju, svatko...je snažno pogođen sa jednom od njenih mnogih obilježja i ne poklanja pažnju drugima. Jedni opet vide ispravnost, i pozivaju na reforme vlada, ukidanje postojećih vojski i njihovog otežavajućeg poreza. Drugi pozivaju na ukidanje aristokracije s njihovim titulama, i priznanje svakog čovjeka po njegovim mnogim kvalitetama. Drugi pozivaju na ukidanje zemljoposjedstva, i zahtijevaju da posjedovanje zemlje treba biti kao isprva, prema potrebi, i sposobnosti i spremnosti da se koristi. Drugi pozivaju na umjereniju reformu, i zabranama i drugim propisima, kroz Zakon i Druga Uduženja, nastoje vezati to veliko zlo, i počinju ograničavati ljude koji bi iz ljubavi prema novcu zaveli, porobili i uništili svog bližnjeg, i koji bi se stežući svojim očnjacima njihove slabosti, udebljali i bujali na njihovoj krvi.

Sve te stvari su dio reformskog uzbudjenja koje najavljuje Zemljin Veliki Jubilej; i premda se mnogo toga zahtijevalo, i mnogo je toga postupno odobreno, ipak kraljevi, i carevi, i kraljice—politički, društveni, crkveni i financijski—se neće podložiti tom velikom procesu izravnavanja tog Jubilejskog ili doba Obnove bez velike i ozbiljne borbe, za koju Sveto Pismo ističe da je upravo pred nama, i koja će, premda ozbiljna, i neizbježna, raditi za krajnje dobro (Bizu je Vrijeme, stranice 197 – 199).

Neke od ključnih značajki djela obnove ne mogu se dogoditi sve dok Kristova zasluga ne bude bila primijenjena na svijet. Zato je Jubilej započeo na Dan pomirenja

Ponovno okupljanje Izraela

(Levitski zakonik 16:29,30). Čovjek i njegovo srce ne mogu biti obnovljeni sve dok se prokletstvo ne skinе primjenom krvi Kristove i pečaćenjem Novog Saveza. Tada će Krist podići ropstvo grijeha sa čovječanstva.

Ljudska prava su u biti bila izgubljena u padu, i čovjek je morao raditi u “znoju svog lica” (Postanak 3:19). Davanje legitimnih prava, skidanje tereta sa potlačenih i uklanjanje ljudskih sistema, dio su procesa vraćanja izgubljenog.

„Jer stvorenje napetim iščekivanjem očekuje objavljenje sinova Božjih” (Rimljanima 8:19). Kada crkva bude dovršena i krv Kristova primijenjena, opće uskrsnuće može početi. Čovjekova restauracija će biti veličanstvenija od njegovih najgorljivijih očekivanja.

Danas vidimo što je Brat Russell opisao. Razne organizacije bore se za specifična prava. Radujemo se što vidimo da su ta legitimna prava koja su jednom bila odbijena sada slobodno dana. Vidimo i zahtjev za zamišljenim pravima, za zahtjevima koji su otišli u grešne krajnosti i one koji žele zadržati stare sisteme profitabilne za njih. Kao ambasadori nadolazećeg Kraljevstva, naša je zadaća propovijedati poruku da samo Isus može ostvariti najplemenitije želje čovjeka na način koji će biti pravedan i blagoslov za sve.

Privilegija je naviještati razmišljanja iz Izaije 61:1-2. „Duh Gospodina BOGA na meni je, zato što me je pomazao da propovijedam radosnu vijest krotkima. Poslao me je da povijem one koji su srca slomljena, da proglasim oslobođenje sužnjevima i otvaranje tamnica onima koji su zatočeni; da proglasim ugodnu godinu GOSPODNJU i dan osvete Boga našega; da utješim sve koji tuguju.” Jubilej nije čovjekovo djelo. Samo Božje kraljevstvo će učiniti sve ovo. Nijedna ljudska organizaci-

ja ne može pružiti takve opsežne blagoslove. Vjerujući ovo donijeti će nama mir i omogućiti nam da u potpunosti uđemo u Božji počinak (Hebrejima 4: 4-10).

Jubilejska Truba Oglasila se na Dan Pomirenja

Najava Jubileja je objavljena na kraju Dana Pomirenja. “Dio je božanskog plana da oglašavanje radosnog zvuka, poruka Jubilejske božanske ljubavi, naklonosti i blagoslova treba biti dato u ovom trenutku ... u završnim danima Evandeoskog doba... završnim satima ... velikog Dan Pomirenja, i u zoru ... Tisućugodišnjeg doba Jubileja” (R2569).

Na Dan Pomirenja, ljudi su trebali „mučiti svoje duše” (Levitski zakonik 23:27). Ovo je značilo je da svaki Izraelac trebao postiti, ponizno priznajući njihovo grešno stanje i da cijene vrijednost pomirbenih žrtava. Ali Jubilej je donio vrijeme za veselje. Povezivanjem Jubileja sa Danom Pomirenja, dvije glavne značajke božanskog plana su ilustrirane. Nakon pomirbenih žrtava Evandeoskog doba slijedi konačno oslobađanje čovječanstva od grijeha, značajan razlog za veselje. Sa Gospodinovim povratkom bitka za ljudska prava, i postupno oslobađanje od služenja, počelo je mijenjati svijet. Oglašavanje Jubilejske trube na Dan Pomirenja pokazuje da Vremena Obnove ne bi bila moguća bez krvi pomirenja.

Sveza Saveza

„I izvest ću vas iz naroda, i sakupiti vas iz zemalja u kojima ste raspršeni rukom moćnom i mišicom ispruženom i bijesom izlivenim. I odvest ću vas u pustinju tih naroda, i ondje ću se parničiti s vama licem u lice. Kao što sam se parničio s očevima vašim u pustinji zemlje egipatske, tako ću se parničiti s vama”, govori Gospodin BOG. “I provest ću vas ispod štapa, i dovesti vas u sveze saveza” (Ezekijel 20:34-37).

Značajno obilježje Vremena Obnove je ponovno okupljanje Izraela. Odlomak gore pokazuje da bi proces bio težak. Proganjanje je odvučlo mnoge Židove natrag u Iz-

rael. Ali ponovno okupljeni moraju “proći ispod štapa.” Oni će doživjeti proces čišćenja prije nego budu bili spremni za svoju ulogu u Kraljevstvu.

Ponovno okupljanje Izraela je u tijeku više od jednog stoljeća. Još uvijek ima puno nevjere u Izraelu. Međutim, kroz kontinuirane sukobe, Izrael će biti pripremljen za uskrsnuće Drevnih Dostojnika i biti će dovedeni u savez Novog Saveza kroz vjeru.

Iako Jubilarna truba proglašava slobodu, Božji blagoslov će doći kroz savez saveza. Prava sloboda dolazi iz poslušnosti Božjim načelima.

„Jer će se dogoditi u onaj dan”, govori GOSPOD nad vojskama, “da ću slomiti jaram njegov s vrata tvoga i raskinuti okove tvoje te se tuđinci više neće posluživati od njega, nego će služiti GOSPODU, Bogu svojemu, i Davidu, kralju svojemu kojega ću im ja podići. Stoga se ti ne boj, Jakove, slugo moj”, govori GOSPOD, “i nemoj se zastrašiti, Izraele! Jer, evo, ja ću te spasiti izdaleka, i sjeme tvoje iz zemlje sužanjstva njihova; i Jakov će se vratiti i počiniti, i bit će spokojan i nitko ga više neće uplašiti” (Jeremija 30:8-10).

Puhnite u trubu, duvajte
Rado svečani zvuk;
Neka svi narodi znaju,
Do najdaljih krajeva zemlje.

Vi koji ste bili prodani za ništa,
Čija je baština bila izgubljena,
Može vam se sve vratiti bez otkupa
Poklon na Isusov trošak.

Sedmu trubu čujte,
Vijest o nebeskoj milosti;
Došao je Jubilej Zemlje,
Povratak otkupljenih grešnika kući.

Čovjekova Potraga Za Slobodom

„Ako želite znati vrijednost slobode, pitajte ljude koji samo sanjaju da je imaju”
(Frank Sonnenberg).

Mnogi ljudi s vizijom i hrabrošću borili su se za slobodu od raznih tlačitelja. Neki su se okrenuli nasilju dok su drugi prakticirali mirne proteste. Borba je počela kada je čovječanstvo

palo u zatvorsku kuću grijeha. Unutar njenih zidova bila su manja ograničenja netrpeljivosti i pohlepe. Bogati su ugnjetavali siromašne, dok je jedna rasa porobila drugu. Usput nekolicina je zahtijevala slobodu od svakog oblika tiranije, postižući mnoge društvene promjene. Neka vrata su se otvorila, ali nitko se nije usudio tvrditi potpunu pobjedu. Svijet i dalje trpi utjecaje grijeha. Ali Krist je djelovao kroz mnoge hrabre duše na čovjekovom putovanju prema slobodi, procesu koji je započeo i prije njegovog Drugog Došašća.

Oni sa hrabrosti protestirati protiv nepravde, često na životnu odgovornost, radovat će se kada Isus ispuni njihovi snovi veličanstvenije nego što su se nadali.

Ovdje dijelimo nekoliko primjera pojedinaca koji su posvetili svoje živote kako bi unaprijedili ljudska prava. Ovi primjeri su ljudi sa slabostima i nedostacima, ali njihov doprinos i plemenita razmišljanja učinili su svijet boljim. Ideali za koje su se zalagali su uglavnom kraljevski ideali. Ispravno je prepoznati postignuto dobro i utjecaj njihovih riječi. Oni ilustriraju kako će Božje Kraljevstvo ispuniti najplemenitije ljudske želje.

Abraham Lincoln

Dok se kandidirao za predsjednika, Lincoln se mučio zbog ropstva i zašto su mnogi Kršćanski službenici i službenice govorili protiv njega. S Novim zavjetom u ruci jednom je rekao: “Ovi ljudi dobro znaju da sam za slobodu na teritoriju, slobodu svugdje onoliko koliko će Ustav i zakoni dopustiti, i da su moji protivnici za ropstvo. ... Ipak, s ovom knjigom u njihovim rukama, u svjetlu koje ljudsko ropstvo ne može živjeti ni trenutak, oni će glasati protiv mene. Uopće to ne razumijem.”

Sa suzama u očima, rekao je: “Postoji Bog I ... On mrzi nepravdu i ropstvo. Vidim da dolazi oluja, i znam da je njegova ruka u tome. Ako On ima mjesto i djelo za mene – a mislim da ima – vjerujem da sam spreman. Ja sam ništa, ali istina je sve. Ja znam da sam u pravu jer znam da je sloboda ispravna, jer Krist ju naučava

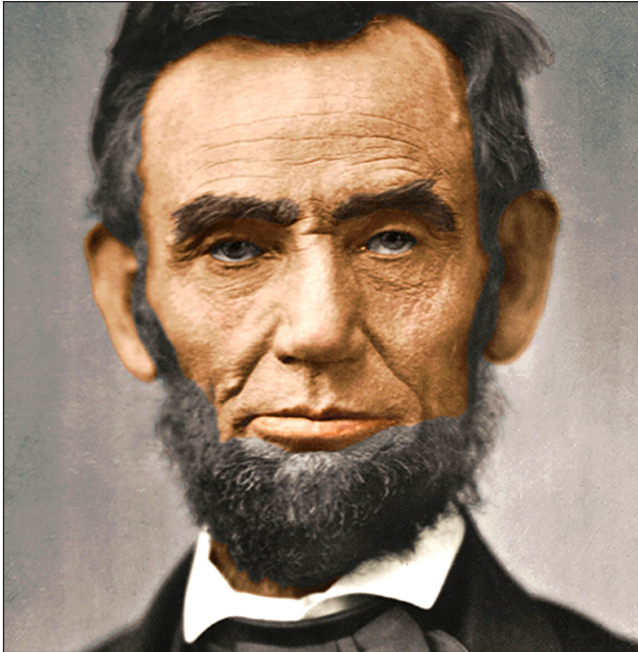
... Rekao sam im da kuća podijeljena unutar sebe ne može stajati, i Krist i razum kažu isto. Douglasa nije briga hoće li ropstvo biti izglasano ili ne ali Bogu je stalo, i čovječanstvo brine, i meni je stalo; i uz Božju pomoć neću podbaciti. Ja možda neću vidjeti kraj; ali doći će ... i ovi ljudi će otkriti da nisu čitali svoje Biblije ispravno” (1860., Newtonu Batemanu.).

Nakon što je izabran za predsjednika 1860., sedam južnih država odcijepilo kako bi stvorile Konfederaciju, i 1861. njihov napad na Fort Sumter započeo je Američki Građanski Rat. Oslobođanje robova postalo je dijelom strategije Unije, ogleda se u Lincolnovom proglasu za oslobođenje, donesenom 1863. godine. Bitka kod Gettysburga ostavila je 50.000 žrtava. Okupljeni kako bi posvetili Nacionalno groblje Gettysburg, Lincoln je održao jedan od najupečatljivijih govora u Američkoj povijesti. Njegov Gettysburški govor sažeo je zašto se vodio građanski rat. U Prosinu 1865., 13. amandman Ustava je ukinuo ropstvo u SAD-u. Slijedi njegov dvominutni Gettysburški govor.

“Prije osamdeset i sedam godina naši očevi na ovom kontinentu iznjedrili su novu naciju, začetu u Slobodi i posvećenu tvrdnji da su svi ljudi stvoreni jednaki.

“Sada smo uključeni u veliki građanski rat, testiranje je da li ta nacija ili bilo koja nacija tako zamišljena i tako predana, može dugo izdržati. Sastali smo se na velikom bojnom polju tog rata. ... posvetiti dio tog područja, kao konačno počivalište za one koji su ovdje dali svoje živote da bi ta nacija mogla živjeti. Sasvim dolikuje i ispravno je da to učinimo.

“Ali, u širem smislu, mi ne možemo predati, mi ne možemo posvetiti, mi ne možemo svetiti, ovo tlo. Hrabri ljudi, živi i mrtvi, koji su se ovdje borili, posvetili su ga, daleko iznad naše slabe moći da dodamo ili oduzmemo. Svijet će malo zapaziti, niti će dugo pamtiti ono što mi kažemo ovdje, ali nikada ne može zaboraviti što su oni učinili ovdje. Na nama živima je da umjesto toga budemo posvećeni ovdje nedovršenom djelu koje su oni koji su se borili ovdje do sada plemenito unapređivali. Prilično je za nas da budemo ovdje posvećeni velikom zadatku koji ostaje pred nama ... Od ovih časnih mrtvaca uzimamo veću predanost tom cilju za kojeg su dali posljednju punu mjeru odanosti. ... Mi ovdje vrlo smo odlučni da ti mrtvi nisu umrli uzalud, da će ovaj narod,

Abraham Lincoln

pod Bogom, imati novo rođenje slobode, i da vladavina naroda, od strane naroda, za narod, neće nestati sa zemlje.”

Ove snažne riječi sada su ispisane na zidovima Lincoln Memoriala u Washingtonu, D.C. Lincoln je ispravno prepoznao da je žrtvovanje poginulih posvetilo tlo, očuvalo uniju i oslobodilo roblje. Lincoln je shvatio da se nakon rata, ozdravljenje velikog rascjepa između sjevera i juga mora poduzeti. Završio je svoje drugo inauguracijsko obraćanje govoreći: “Sa zlobom prema nikome, u dobrotvorne svrhe za sve, s čvrstinom u ispravnome kao što nam Bog daje da vidimo ispravno, težimo kako bismo dovršili posao u kojem se nalazimo, kako bismo povezali rane nacije, pobrinuti se za onoga koji je vodio bitku i za njegovu udovicu i siročce, učiniti sve što se može ostvariti i njegovati pravedan i trajan mir među nama i sa svim narodima.”

Načela za koja se Lincoln zalagao primjenjuju se na većoj ljestvici u Božjem planu. Napredak stečen kroz taj sukob došao je kroz velike osobne žrtve. Isto tako, samo sa žrtvom je Božje kraljevstvo moguće. Isusova smrt omogućila je pravnu osnovu za kraljevstvo i posvetila rad dolazeće administracije. „Jer je jedan Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovjek Krist Isus, koji je sebe samoga dao kao otkupninu za sve” (1. Timoteju 2:5,6).

Kao što su oni koji su trpjeli glad, iscrpljenost, i rat bili motivirani velikim idealom, tako je Crkva ponudila svoj život za djelo Božjeg kraljevstva. Njihove žrtve nisu manje plemenite i trajne. Moramo se boriti u dobroj borbi vjere hrabro i odlučno. Posvećenost djelu

blagoslivljanja čovječanstva je veliki izvor inspiracije. „Ako li ste vi Kristovi, onda ste Abrahamovo sjeme i baštini po obećanju” (Galaćanima 3:29).

John F. Kennedy

Tijekom svog kratkog predsjedništva, Kennedy je izrazio neke idealističke koncepte. Iako je njegov život prekinut 1963. godine, njegove riječi prenijele su optimizam za ono što se nadao postići. Njegova nesposobnost ostvariti mnoge svoje ideje pokazuje da pala, grešna rasa ne može doseći najuzvišenije ideale. Slijedi izvadak iz Kennedyjevog inauguracijski govora.

“Svijet je sada vrlo drugačiji. Jer čovjek u svojoj smrtnoj ruci drži moć ukidanja svih oblika ljudskog siromaštva i svih oblika ljudskog života. A ipak ista revolucionarna uvjerenja za koje su se naši preci borili još uvijek su problem diljem svijeta – uvjerenje da prava čovjeka ne dolaze iz velikodušnosti države nego iz Božje ruke ... Neka svaka nacija zna, bilo da nam želi dobro ili loše, da ćemo platiti bilo koju cijenu, snositi bilo kakav teret, suočiti se s bilo kakvim teškoćama ... kako bi smo osigurali opstanak i uspjeh Slobode. ... Onim ljudima u kolibama i selima polovice svijeta koji se bore za prekid veze masovne bijede, zaklinjemo se na najbolje napore kako bi im se pomoglo da pomognu sami sebi, koje god je razdoblje potrebno – ne zato što komunisti to možda rade, ne zato što mi traže njihove glasove, nego zato što je to ispravno. Ako slobodno društvo ne može pomoći mnogima koji su siromašni, ne može spasiti nekolicinu bogatih.

“Našim sestrinskim republikama južno od naše granice, mi ... obvezujemo se da ćemo naše dobre riječi pretvoriti u dobra djela, u novi savez za napredak, kako bi se pomoglo slobodnim ljudima i slobodnim vladavinama ... odbaciti lance siromaštva. ...

“Neka obje strane istraže koji problemi nas ujedinjuju umjesto da omalovažavamo te probleme koji nas dijele. ... Neka se obje strane pokušaju pozvati na čuda znanosti umjesto njenih užasa. Zajedno istražimo zvižde, pobijedimo pustinje, iskorijenimo bolest, dodirni-mo oceanske dubine i potičimo umjetnost i trgovinu. Neka se obje strane ujedine kako bi poslušale, u svim kutovima zemlju, zapovijed Izaije, da ‘ponište teška bremena ... i puste potlačene da odu na slobodu.’

“... Sa dobrom savješću naša jedina nagrada, s poviješću kao konačnim sucem ... tražeći Njegov blagoslov i Njegovu pomoć, ali znajući da ovdje na zemlji Božje djelo mora doista biti naše.”

Te plemenite vrijednosti u velikoj se mjeri temelje na pobožnim načelima. Te će ideje biti umotane u djelo Božjeg Kraljevstva. Isus je rekao: “Duh Gospodnji na meni je ... propovijedati evanđelje siromasima ...

ozdravljati srca slomljena, propovijedati oslobođenje sužnjevim ... da na slobodu otpustim potlačene” (Luka 4:18,19). Želje časnih ljudi bit će zadovoljene u Kraljevstvu (Matej 6:10).

Martin Luther King Jr.

Martin Luther King se zalagao za Afroamerikance tijekom Pokreta za Građanska Prava u SAD-u. Započeo je niz mirnih prosvjeda na jugu koji su promijenili mnoge zakone koji se bave s nejednakosti. Kao kršćanski propovjednik, on je utkao Biblijske koncepte u svojim brojnim govorima. Godine 1964. King je dobio Nobelovu nagradu za mir. Iako je ubijen 1968. u dobi od 39 godina, njegov utjecaj se nastavlja do danas. Njegove dirljive riječi izražavaju načela koja su temelj Božjeg kraljevstva.

“Pojedinaac nije počeo živjeti sve dok se ne može uzdići iznad uskih granica svojih individualističkih zabrinutosti za širu zabrinutost cijelog čovječanstva. Svatko može biti velik ... jer svatko može služiti. Ne moraš imati fakultetsku diplomu za služenje. Ne trebate imati to kako bi vaš subjekt i glagol pristali služiti. Treba vam samo srce puno milosti. Duša generirana ljubavlju.

“Čovječanstvo [nije] toliko tragično vezano za mračnu ponoć rasizma i rata da svijetla zora mira i bratstva nikad ne može postati stvarnost. ... Nenaoružana istina i Bezuvjetna ljubav će imati posljednju riječ.

“Nećemo biti zadovoljni sve dok se pravda ne zakotrlja dolje poput voda i pravednost poput moćnog potoka. Imam smjelosti vjerovati da ljudi posvuda mogu imati tri obroka na dan za njihova tijela, obrazovanje i kulturu za njihove umove i dostojanstvo, jednakost i slobodu za njihov duh.”

“Kada dopustimo da sloboda zazvoni ... iz svakog sela i svakog zaseoka, iz svake države i svakog grada, mi ćemo ... ubrzati taj dan kada će se sva Božja djeca, crnci i bijelci, Židovi i Pogani, Protestanti i Katolici, moći udružiti i pjevati riječima stare crnačke duhovne pjesme: ‘Napokon slobodan! Napokon slobodan! Hvala Bogu Svemogućem, napokon smo slobodni!’

Postoji konačni razlog zašto mislim da Isus kaže: ‘Ljubite svoje neprijatelje.’ To je ovo: ta ljubav ima u sebi otkupljujuću moć. I tu je moć koja na kraju transformira pojedince. Samo nastavi biti prijateljski nastrojen prema toj osobi. Samo ih nastavite voljeti ... Oh, oni reagiraju na mnoge načine u početku. Oni reagiraju s osjećajem krivnje, a ponekad će te malo više mrziti u tom prijelaznom razdoblju, ali samo ih nastavite voljeti. I snagom tvoje ljubavi oni će se raspasti pod teretom. To je ljubav vidite. Ona je otkupljujuća i zato Isus kaže ljubite. Ima nešto u ljubavi što gradi i kreativno je. Ima

Martin Luther King

nešto u mržnji što ruši i destruktivno je. Zato ljubite svoje neprijatelje.

“Sanjam da će jednog dana svaka dolina biti uzvišena, svako brdo i gora će se sniziti, gruba mjesta će biti napravljena ravnima i slava Gospodnja bit će objavljena i svo tijelo će to vidjeti zajedno.

“Sanjam da će jednog dana na crvenim brežuljcima Georgie sinovi bivših robova i sinovi bivših robovlasnika moći sjediti dolje zajedno za stolom bratstva.”

Nelson Mandela

Nelson Mandela je predvodio otpor prema Južnoafričkom apartheidu, i bio je u zatvoru 18 godina. Godine 1993. dobio je Nobelovu nagradu za mir s predsjednikom F. W. DeKlerkom. Mandela je postao prvi crni predsjednik Južno Afričke Republike, od 1994. do 1999. Očito je bio čovjek velike vjere, koji je svoja Kršćanska uvjerenja držao diskretnima u svom životnom djelu pomirenja.

U svojoj autobiografiji, *Dugi hod do slobode*, Mandela je napisao: “Nitko se ne rađa mrzeći drugu osobu zbog boje kože, ili njenog porijekla, ili njene religije. Ljudi moraju naučiti mrziti, a ako se mogu naučiti mrziti, mogu se naučiti voljeti, jer ljubav dolazi prirodno nije ljudskom srcu nego njena suprotnost.”

Ovo važno načelo razlog je zbog kojeg će Božje Kraljevstvo moći reformirati srca oni koji su ranije bili ispunjeni mržnjom. Poteškoće u koje se ljudi rađaju, utjecaji koje moraju izdržati, ponekad ih nauče da mrze druge. Kada Bog izlije svoj duh na svako tijelo, srca ispunjena mržnjom naučit će voljeti.

Nelson Mandela

„I dat ću vam novo srce, i novi duh stavit ću u vas; i uklonit ću iz vašega tijela kameno srce, i dat ću vam srce od mesa” (Ezekijel 36:26).

Mandela je također napisao: “Tijekom mog života posvetio sam se ovoj borbi Afričkog naroda. Borio sam se protiv dominacije bijelaca, i borio sam se protiv dominacije crnaca. Njegovao sam ideal demokratskog i slobodnog društva u kojem sve osobe žive zajedno u skladu i s jednakim mogućnostima. To je ideal za koji se nadam živjeti i postići ga. Ali, ako treba, to je ideal za koji sam spreman i umrijeti ... Hodao sam tim dugim putem do slobode. Pokušao sam ne posustati; Napravio sam pogrešne korake duž puta. Ali ... nakon penjanja na veliko brdo, pojedinac samo otkriva da ima još mnogo brda za penjanje. Uzeo sam trenutak ovdje

da se odmorim, da ukradem pogled na veličanstvenu vizuru koja me okružuje, da se osvrnem na udaljenost koju sam prošao. Ali ja se mogu samo na trenutak odmoriti, jer sa slobodom dolaze odgovornosti, a ja se ne usuđujem zadržati, jer moj dugi put nije završen. ... Dok sam izlazio na vrata prema izlazu koji bi vodio do moje slobode, znao sam da ako ne ostavim svoju gorčinu i mržnju iza, ja bih još uvijek mogao biti u zatvoru.”

Mandelini ideali odražavaju Biblijsko pomirenje (2 Korinćanima 5:20). Iako je Južnoafrička republika napredovala, podjela nije u potpunosti izliječena. Veće pomirenje, s Bogom, mora se dogoditi. „Zato je trebalo da u svemu postane sličan braći, da bude milosrdan i vjeran veliki svećenik u onome što se odnosi na Boga da bi izvršio pomirbu za grijeha naroda” (Hebrejima 2:17).

Načelo ovog teksta je građevni blok za Kraljevstvo. „Nema više ni Židova ni Grka; nema ni roba ni slobodnjaka; nema ni muško ni žensko, jer ste vi svi jedno u Kristu Isusu” (Galaćanima 3:28).

Miroljubivo društvo s jednakim mogućnostima je ono što Bog planira. “Ovo je ... Božja milosrdna namjera za vladu svijeta kada su vremena zrela za to — namjera koju on njeguje u svom umu za obnovu cijelog stvorenja ... na nebu i ... na zemlji” (Efežanima 1:7-10 Weymouth). Pod Kristom, svjetska vladavina odražavat će njegovu dobrotu u svakom zakonu, svakom postupku, i u svakom spremnom srcu.

Mandela je razumio moćno kraljevsko načelo kada je napisao: „Sa slobodom dolaze odgovornosti.” Prava sloboda je sloboda od tereta sebičnosti, ponosa i mržnje — zatvora srca.

Za sve koji su se posvetili uklanjanju okova grijeha, uzbuđujemo se zamisliti radost kada Božje Kraljevstvo donese veću slobodu nego što su oni mogli zamisliti.

Otvaranje Zatvora Tame

„Ja, GOSPOD, pozvao sam te u pravednosti i ja ću držati ruku tvoju; i čuvat ću te i tebe postaviti kao savez narodu, kao svjetlo Poganima, da otvoriš slijepima oči, da sužnje izvedeš iz tamnice i one koji sjede u tami iz kuće tamničke” (Izaija 42:6,7).

Malo tko može razumijeti što znači nikada ne ugledali svjetlo dana. Godine 2016. Američki Ured za popis stanovništva procijenio je da je 2,8% stanovništva pretrpjelo “značajan gubitak vida.” Jednostavni zadaci koje ljudi koji vide uzimaju zdravo za gotovo postaju zastrašujući izazovi za slijepce.

U sljedećem izvratku, Helen Keller, koja je bila je i slijepa i gluha, dijeli radost koju je pronašla unatoč svojim hendikepima. Pobijedila je ogromne fizičke prepreke kroz mentalnu disciplinu i pomoć najmilijih. Njen optimizam rođen je u nadi svjetlije budućnosti za svijet. Njezina nas iskustva podsjećaju na ono što je pred nama, kada tereti koji su pratili grijeh budu bili uklonjeni u Kraljevstvu. Ona je shvatila koristi koje zlo može donijeti kada se čovjek uzdiže iznad izazova. To isto načelo dio je Božjeg plana za uzdizanje čovječanstva.

Kraljevstvo će otvoriti oči slijepima i otčepiti uši gluhih. To se često primjenjuje na otvaranje razumijevanja onima koji su slijepi za istinu i gluhi na njezinu poruku. Ali fizičkim iscjeljenjem tih slabosti također će biti izvor velike radosti. Kakav blagoslov razmišljati o nadolazećem djelu

Helen Keller

oslobađanja čovječanstva iz mnogih zatvora koji ih drže zatočenima, i duhovno i fizički.

Slijede isječci iz eseja “Optimizam,” od Helen Keller.

“Jednom sam znala za dubinu gdje nikakva nada nije bila, a tama je ležala na licu svih stvari. Onda ljubav je došla i oslobodila moju dušu. Jednom sam poznavala samo tamu i mirnoću. Sada poznajem nadu i radost. Jednom sam bila uzrujana i udarala u zid koji me zatvorio u sebe. Sada se radujem u svijesti da mogu misliti, djelovati i postići nebo. Moj život je bio bez prošlosti ili budućnosti...Ali mala riječ je pala s prstiju drugog u moju ruku koja je šćepala prazninu i srce mi je poskočilo do zanosna življenja. Noć je pobjegla pred danom misli, i ljubav i radost i nada se pojavila u strasti poslušnosti znanju. Može li itko tko je pobjegao iz takvog zatočeništva, koji je osjetio uzbuđenje i slavu slobode, biti pesimist?

“Moje rano iskustvo bilo je stoga skok iz lošega u dobro. Ako bih pokušala, nisam mogla provjeriti zamah mog prvog skoka iz mraka...S prvom riječju koju sam inteligentno koristila, naučila sam živjeti, razmišljati, nadati se. Tama me ne može ponovno zatvoriti. Vidjela sam obalu i sada mogu živjeti u nadi da ću doći do nje. ... Samo kontaktom sa zlom mogla sam naučiti osjetiti kontrast ljepoti istine i ljubavi i dobrote. ...

“Mogu sa uvjerenjem reći da je borba koje zlo zahtijeva jedan od najvećih blagoslova. To nas čini jakima, strpljivima, korisnima, muškarcima i ženama. Pušta nas u dušu stvari. i uči nas da iako je svijet pun patnje, pun je i pobjeđivanja. Moj optimizam, dakle, ne počiva na odsutnosti zla, nego u radosnoj vjeri u prevlast dobrog i voljnog napora da uvijek surađuje s dobrom, da može prevladati. ...

“Dok stojim na suncu iskrenog i gorljivog optimizma, moja mašta ‘slika još veličanstvenije pobjede nad oblakom koji zaklanja budućnost.’ Iz žestoke borbe i previranja suprotstavljenih sustava i moći vidim svjetliju duhovnu eru kako polako nastaje – doba u u kojem neće biti Engleske, niti Francusku, nema Njemačke, nema Amerike, Ne ovaj ili onaj narod, već jedna obitelj, ljudska rasa; jedan zakon, mir; jedna potreba, sklad; jedno sredstvo, rad; jedan nadzornik Bog.”